

INVESTICE DO UMĚNÍ

Trendy v umění

Rekordy v dražbách vloni nepadaly, současné a moderní umění si ale vede stále skvěle.

Osobití skláři

Ačkoliv navazují na českou sklářskou tradici, jejich design je specifický a nezaměnitelný.

Tokeny na prodej

Nákup digitální tvorby může být zajímavou investicí. Má ovšem striktní pravidla.

REAL IS RARE

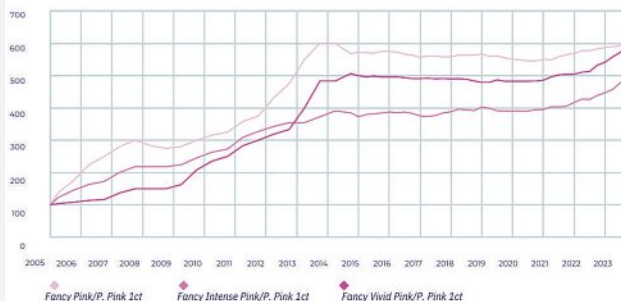
**Zázrak přírody,
přivedený k dokonalosti
uměním mistrů brusičů.**

FCRF

THE FANCY COLOR RESEARCH FOUNDATION

The Fancy Color Price Index

Fancy Pink/P. Pink 1ct, Fancy Intense Pink/P. Pink 1ct, Fancy Vivid Pink/P. Pink 1ct

Historický vývoj cen přírodních růžových diamantů,
The Fancy Color Research Foundation, únor 2024

OBSAH

Vlivy na trhu

04-06

Po velmi úspěšných covidových letech obraty z prodeje umění sálových aukcí poklesly. Prodejci z toho důvodu vyčkávají, pro sběratele je to ale ideální období.

Mistři skláři

08-16

Umělecké sklo má v našich reáliích silnou tradici. Na tu navázali i designéři Lukáš Jabůrek, Anna Jožová a Lukáš Novák, jejichž tvorba je součástí stylových interiérů.

Umělci s budoucností

18-19

Kdo ze současných umělců má šanci znásobit svůj potenciál i s odstupem generací? Nový žebříček nadějných talentů sestavila J&T Banka a portál Art+.

Výstavy

20-21

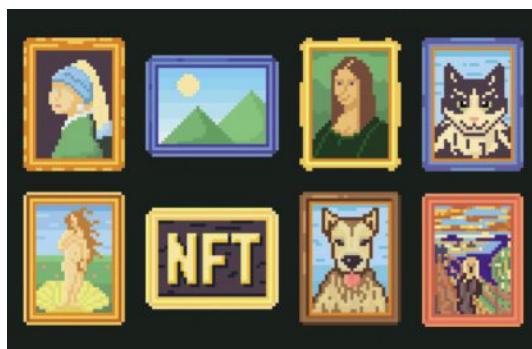
Kam se vydat na jaře za uměním? Výběr z aktuálních tuzemských i zahraničních výstav láká na světově proslulá jména i autorskou osobitost.

Digitální trendy

14-16

Nákup takzvaných nezaměnitelných tokenů - NFT zažila boom především v době covidu. Zájem sběratelů ale stále trvá. Je však třeba eliminovat možná rizika.

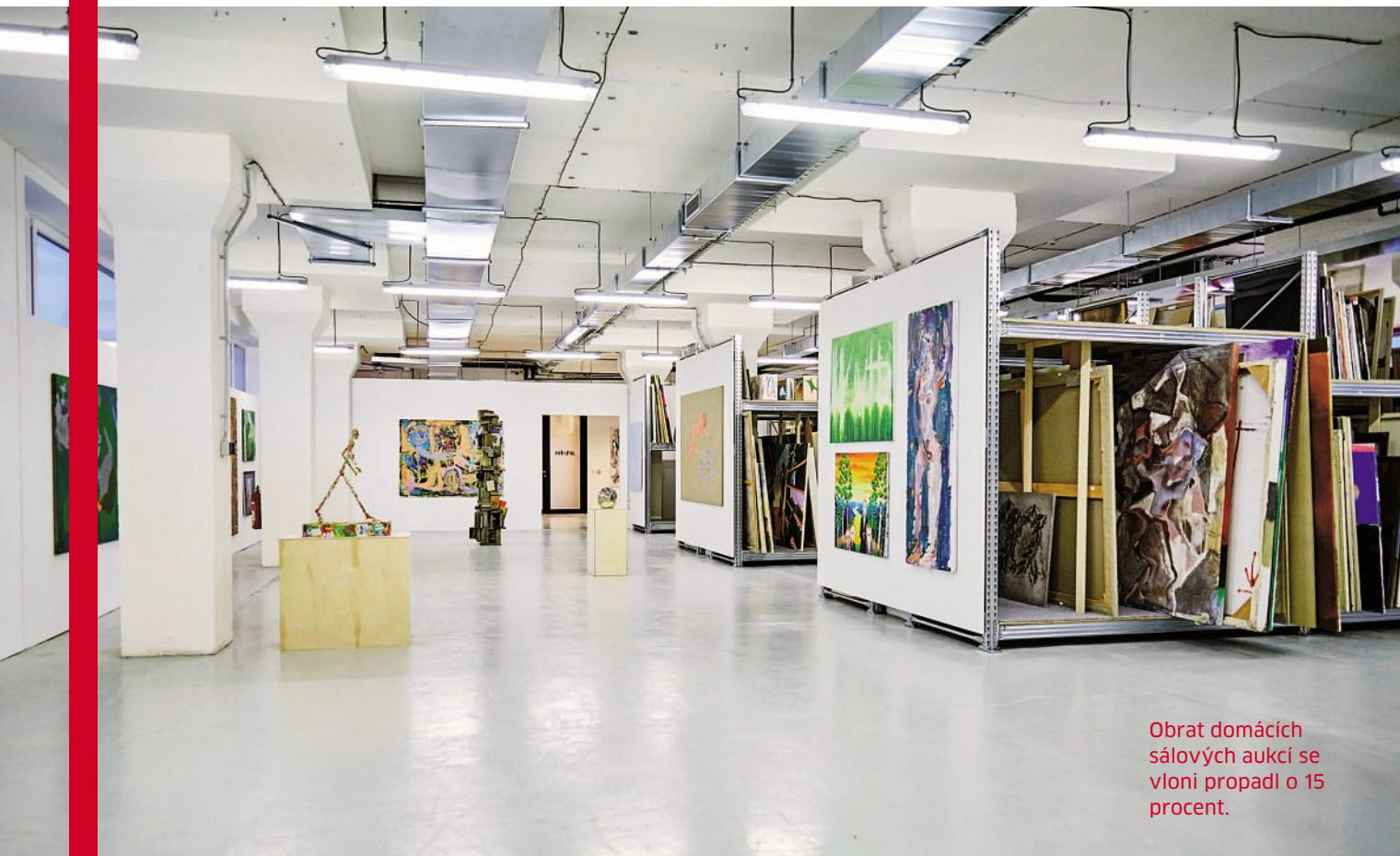

MAGAZÍN INVESTICE DO UMĚNÍ – PŘÍLOHA HOSPODÁŘSKÝCH NOVIN (20. 3. 2024) A TÝDENÍKU EKONOM (21. 3. 2024). Ředitel speciálních projektů Aleš Mohout • Art director Jan Vyhnanek • Editorka Alena Dušková (alena.duskova@economia.cz) • Layout Jan Stejskal • Grafika vizuální studio mediálního domu Economia • Adresa redakce Pernerova 673/47, 186 00 Praha 8 • Tisk Triangl, a.s., Beranových 65, 199 02 Praha 9 • Samostatně neprodejně • <http://www.hn.cz>

Partner magazínu

J&T BANKA

Trh s uměním se mírně ochladil. Prodejci vyčkávají, pro sběratele je ideální doba k nákupu

Obrat domácích sálových aukcí se vloni propadl o 15 procent.

Po pandemické vlně, která v letech 2021 a 2022 přilákala řadu nových zájemců o umělecká díla jako alternativní zdroje investic, se trh s uměním mírně ochladil. Z předběžného odhadu serveru Artplus.cz vyplývá, že se obrat sálových aukcí na domácím trhu vloni propadl o čtvrt miliardy korun.

Podle předběžných dat Artplus.cz sběratelé utržili v loňském roce za vydražená díla a artefakty zhruba 1,4 miliardy korun, což je o 15 procent méně než v dosud nejlepším roce 2022. Tento trend je patrný i ve světě, předloňská top stovka prodejů vyšla investory a sběratelé na 4,1 miliardy dolarů, v loňském roce se stovka nejdražších děl prodala za 2,4 miliardy dolarů.

„Myslím, že se nějaká korekce trhu dala očekávat. Ostatně pokles obrátu českých aukcí není až tak významný, uvědomíme-li si, že podstatnou část rozdílu mezi loňským a předloňským obrátem má na svědomí jedině dílo, a to Staropražský motiv Bohumila Kubišty,“ říká Valérie Horváth, art specialistka z J&T Banky.

Obraz od jednoho ze zakladatelů české moderní malby se totiž v květnu 2022 vydražil v aukční Galerii Kodl za 123,6 milionu korun, v loňském roce byla nejdražším vydraženým dílem Toyenina malba Monte Carlo, za kterou dražitelé zaplatili 64,8 milionu korun včetně provize, tedy téměř o polovinu méně.

V kurzu je současné a poválečné období

Nížší obrát na loňských aukcích je způsoben kombinací několika faktorů. „Do nabídky se obecně dostalo méně děl než v předchozích letech, zejména těch mimořádně cenných. Méně se také přihazovalo, ačkoliv i oproti předcovidovým rokům zůstal loni rozdíl mezi vyvolávacími a konečnými cenami pořád dost vysoký,“ říká Valérie Horváth.

„Procentuální prodejnost na aukcích ale byla vysoká. Zdá se, že prodejci vyhodnotili situaci tak, že mezi sběrateli a investory není dostatečná kupní síla na to, aby se vyplatilo prodávat, a tak raději vyčkávali,“ míní Horváth.

Trh s uměním netvoří pouze aukce, byť je to jediná část trhu, kterou dokážeme bezpečně datově pokrýt. „Veškerá čísla, která máme k dispozici, popisují jen výsek trhu. A v něm se navíc, v případě českého prostředí, současné umění objevuje prozatím velmi málo. Galeristé a další prodejci specializovaní na současné umění se ale shodují, že se o něj sběratelé a investoři začínají zajímat stále více,“ zdůrazňuje Valérie Horváth.

Podle art specialistky z J&T Banky stabilně roste zájem i o poválečné umění, které bylo trhem dlouho neprávem opomíjené, a teprve v posledních letech se díla z tohoto období dostávají na aukcích na opravdu významné částky odpovídající jejich kvalitě.

„A to i v loňském roce, který možná nevykazoval rekordní celkové obraty, ale padla v něm řada rekordů právě v tomto segmentu,“ vysvětluje Valérie Horváth.

Aktuální pokles aukčního trhu se dá investičně využít. „Přiznám se, že v souvislosti s uměním na taktické vyčkávání moc nevěřím. To má význam spíš pro prodejce, pro které je samozřejmě výhodný trh plný dychtivých kupců. Sběra-

Obraz Karla Vítězslava Maška *Hra slunečních skvrn*.

telé by se ale podle mého názoru měli orientovat podle jiných faktorů. Nelze to samozřejmě úplně paušalizovat, i tak si ale troufám tvrdit, že české umění má v sobě ještě ohromný potenciál,“ říká Valérie Horváth.

Investice do umění nejde úplně srovnávat s jakoukoli jinou investicí, jako například akcie nebo komodity. „Vždy tvrdím coby sběratel umění: nakupujte více srdcem než rozumem. Díla samotná by nás měla obohacovat především duševně. Na druhou stranu každý sběratel má radost ze zhodnocení děl ve své sbírce. Těch příkladů zajímavých investic můžeme v historii dražeb aukčních děl najít velmi mnoho. Například obraz malířky Toyen Cirkus, který byl v roce 2001 vydražen za 2,5 milionu korun, se vrátil na aukční trh v roce 2021 a dosáhl takřka 80 milionů,“ zdůrazňuje majitel aukčního domu Tomáš Hejtmánek.

Úspěšnost aukcí v Arthouse Hejtmánek se v minulém roce příliš nelišila od výsledků v minulých letech. Rok 2023 byl v akčním domě druhý nejúspěšnější co do počtu prodaných děl a celkový obrát byl podobný jako v roce 2021. Navíc zásluhou online aukcí v Arthouse Hejtmánek přibýlo mnoho nových klientů, a to i z řad mladších ročníků.

Současný trh s uměním zhodnocuje Tomáš Hejtmánek jako mírně klidnější, zároveň připomíná, že pokud se objeví zajímavá díla, dosahují na aukčním trhu velmi vysokých cen.

„Stále můžeme sledovat úspěchy české moderny 20. století, ale co mě velmi těší, je i zájem o výjimečná díla autorů starší generace minulých století. Přestože staří mistři a díla z 19. století zaznamenávají všeobecný pokles prodejů, můžeme se pochlubit rekordním prodejem obrazu Karla Vítězslava Maška Hra slunečních skvrn, který se vydražil za 7,6 milionu na naší Zahradní aukci v loňském roce. Příležitost pro investice vidím právě u starých mistrů, kde jsou nyní ceny velmi příznivé, nebo naopak v dobrém výběru mezi současnými autory,“ říká Tomáš Hejtmánek.

Ubylo jednorázových investorů

Také v roce 2023 padla řada autorských rekordů. Světového maxima dosáhl například olej na plátně Moravany jedné z nejméně významných osobností slovenského moderního umění Ludovíta Fully, který se z vyvolávací ceny sedm set tisíc korun vydražil za 5,4 milionu korun.

Na aukční maxima si v loňském roce sáhli také Alois Wachsmann, Zdeněk Burian, Ladislav Sutnar, Albín Brunovský, Zora Ságlová a řada dalších.

„I přes ochlazení trhu s uměním nedochází ke ztrátě jeho hodnoty. Obecně se dá říct, že špičkových uměleckých děl je a vždycky bude méně než lidí, kteří si je chtějí a mohou koupit. Možná nepadají aukční rekordy, ale když se podíváme na vybrané domácí autory, získat jejich dílo je i dnes malý zázrak. Umělci jako Daniel Pitín, Jan Poupě, Michael Rittstein, Theodor Pištěk, Josef Bolf a další jsou na trhu dlouhodobě nedostatkovým zbožím a jejich cena stabilně roste,“ říká René Rohan, spoluzakladatel investičního fondu Artefin, zaměřeného na investice do současného umění, který v loňském roce dosáhl zhodnocení 8,8 procenta.

Například Josef Bolf se po loňské aukci v Art-house Hejtmánek ocitl poprvé v klubu milionářů, když se jeho obraz Osamělý večer II vydražil za 1,054 milionu korun. „Michael Rittstein zase vloni vyprodal výstavu v Museu Kampa, přestože i on už prodává za částky přes milion. Nestor české umělecké scény Theodor Pištěk je momentálně nejdražším domácím současným umělcem a jeho díla se prodávají dokonce za desítky milionů,“ říká René Rohan.

Podle spolumajitele Artefinu se v loňském roce snížil počet jednorázových investorů a kien-

Obraz slovenského umělce 20. století Albína Brunovského Zahrada.

tů, kteří nepatří k horním deseti tisícům. „Lidé s vyššími příjmy, kteří si jen chtěli udělat radost a pořídit si umělecké dílo v řádu nižších stovek tisíc, teď mnohem více uvažují, jestli jim to v domácím nebo firemním rozpočtu nakonec nebude chybět. Na druhou stranu je teď ideální doba nakupovat. A ti, kteří se v oboru pohybují a nouzí netrpí, mají větší šanci získat kvalitní umění za rozumnou cenu,“ radí René Rohan.

Mince a starožitné šperky táhnou

Zatímco v roce 2021 a 2022 trh s uměním trhal rekordy, pro obchody se starožitnostmi toto období rekordní nebylo. Kamenné obchody, z nichž některé nepořádají aukce a nemají e-shopy, byly v období covidu uzavřeny, neprodávalo se.

„To vše se nakonec vrátilo k normálu, některé obchody ukončily činnost, ale ty, které se udržely, se musely velmi snažit o restart. Na druhou stranu přestali nakupovat turisté, jejichž složení se po pandemii jak věkově, tak národnostně změnilo. V důsledku války na Ukrajině navíc došlo k naprostému odlivu tuzemské ruské klientely a částečně i asijské, která měla starožitnosti ráda a vyhledávala je,“ říká Simona Šustková, viceprezidentka Asociace starožitníků a majitelka obchodu se starožitnostmi Alma Antique.

„Prodáváme hlavně tuzemským zákazníkům střední třídy, objevují se i noví, a dokonce mladší sběratelé. S pandemií nám zákazníci v kamenných obchodech nepřibýli, tak jako se to stalo v aukcích, rekordy nepadaly, takže proces u nás probíhá spíše tak, že se zákazníci vrátili a občas se objeví někdo nový,“ popisuje aktuální trh se starožitnostmi Simona Šustková a dodává: „Většina z nás sází dlouhodobě hlavně na tuzemskou klientelu. Poslední rok bylo znatelné oživení zájmu o starožitnosti právě v této skupině. Lidé i s drobnými přebytky financí se rozhodli investovat do věcí, které jim udělají radost a zároveň jsou nositeli nějaké hodnoty do budoucna. Loňský rok přinesl zvýšení zájmu, i když nejsme na předpandemické úrovni.“

Podle viceprezidentky Asociace starožitníků je dlouhodobě vidět ochlazení u starožitného nábytku. „Na trhu se objevuje mnoho drobných kusů, cenově velmi podhodnocených, které by se hodily i do menších bytů a šly by dobře kombinovat s moderním interiérem. Protipólem jsou mince a zlaté šperky. Tady jsme v posledních letech sledovali rostoucí investiční i sběratelský zájem. Zlaté starožitné šperky s přidanou hodnotou uměleckého řemesla mají cenu jak zlata a kamenů, tak umělecké ruční práce. Dají se nosit, poměrně snadno převážet, zpětný prodej je realizovatelný kdekoliv na světě,“ vysvětluje.

Simona Šustková radí investovat do starožitností a šperků. „Cena drahých kovů dlouhodobě roste a starožitné šperky jsou mnohdy levnější než ty nové. Momentálně se určitě vyplatí nakupovat například i porcelánové plastiky, jídelní a nápojové servisy či autorské sklo. Cena se ještě zdaleka nedostala na původní úroveň před pandemií, ale poptávka sběratelů už roste,“ dodává.

Aukční prodej starožitností

zlato, stříbro, šperky, obrazy, grafika,
mince, bankovky, hodinky, porcelán,
sklo, keramika, známky, odznaky, řády,
vyznamenání, nábytek a ostatní cennosti.

Potřebujete vyklidit svou nemovitost?

Potřebujete poradit s pozůstalostí?

Máte doma nepotřebné starožitné věci?

Plzeňská 314, 388 01 Blatná

**Můžeme je od
Vás odkoupit, vzít
do komise nebo
prodat v našich
mezinárodních
aukcích!**

Tel.: 777 803 220
www.aukce-blatna.cz

MACHO &
CHLAPOVIČ

**Dražba numismatické zbirky
MUDr. Václava Bruny**

26. 4. 2024

hotel Mandarin Oriental, Praha

UMĚNÍ RAŽENÉ V KOVU

MACHO & CHLAPOVIČ, Slunná 11, Praha,
www.machochlapovic.com / +420 220 560 563 / info@machochlapovic.com

Umělecký lesk českého skla

Tři osobnosti, tři odlišná pojetí tradičního českého uměleckého řemesla, které patří mezi naše „rodinné stříbro“. Byť sklářům někde zvoní pomalu hrana, tvorba těch uměleckých stále patří mezi formu vyjádření, která věhlasem daleko přesahuje naše území.

Osobitá váza designérky Anny Jožové.

Skleněné
srdce skláře
Lukáše
Jabůrka.

Ručně brou-
šené optické
sklo od Luká-
še Nováka.

Interaktivní
objekt Očista
z dílny Luká-
še Nováka.

Hvězdicová
váza Lukáše
Jabůrka.

MISTR BRUSIČ

V podhůří Krušných hor najdete dílnu výtvarníka, designéra a brusiče **Lukáše Jabůrka**. Právě tady vznikají unikátní broušené vázy a další jeho jedinečné výrobky. Jméno designéra zároveň stále zaznívá v souvislosti se sklárnou Moser, ve které zanechal nesmazatelnou stopu.

Originální kusy
si designér
brousí sám.

**Je pro mě důležité,
když je zákazník
součástí procesu tvorby**

Kdekoli je o vás zmínka, začíná tím, že jste byl uměleckým ředitelem Moseru. Roky se věnujete vlastní tvorbě, nevdává vám ta nálepka?

Strávil jsem tam spoustu let a je to neoddělitelná část mojí kariéry. Před pár dny jsem si uvědomil, že se věnuji sklu už 25 let. A musím přiznat, že díky Moseru jsem si udělal nějaké jméno v oboru, které má určitou hodnotu. Díky tomu lidé věří v to, co dělám, věří investici, kterou do mé tvorby vkládají. Takže je to pro mě spíš výhoda.

Jak dlouho funguje vaše studio v Jirkově?

Studio jsem vybudoval v roce 2018, kdy jsem skončil v Moseru. Bydlím v Klášteřci nad Ohří, ale pocházím z Chomutova a tento areál je rodinný podnik. Jsem původně brusič, tak když už to dělám, chtěl jsem mít i vlastní dílnu. Tady se jen brousí, ale jinak si pronajímám sklářské kapacity různě na severu ve sklárnách tam, kde právě potřebuju. Každá sklárna se orientuje na něco jiného. Jiné kusy naopak vozím na broušení, takže zaměstnávám brusiče na severu, a pak jsou tu unikátní kousky, kdy se jedná jen o jeden jediný kus pro klienty. Takové si brousím sám.

Jak taková váza vzniká, například když je na povrchu matná a pod ní je barevné sklo?

Je to složitá sklářská technika, na kterou potřebuji ve sklárně hodinu a půl práce a k tomu čtyři skláře. Vzniká vrstvením, kdy se vytvoří dvě baňky, které se pak za tepla spojí a přetáhnou přes sebe. Mat se ještě dál tvoří pískováním. Líbí se mi, když je mezi věcmi nějaký kontrast, když si s tím člověk může pohrát. Na takové váze se pracuje v průměru měsíc a půl až dva. Samotné broušení zabere dva až tři týdny.

Každá taková váza už má svého konkrétního zákazníka?

Ano, klienti jezdí za mnou, mám tu něco k prohlédnutí, a pak jsou věci, které dělám jen na zakázku. Řada zákazníků se sem přijde podívat, protože dostaví dům, vybavují si interiér, něco vidí na stránkách, ale protože to není levná záležitost, chtějí věci vidět na vlastní oči. Cílová skupina je různá. Jsou to lékaři, právníci, podnikatelé v různých oborech. Ceny váz se pohybují i okolo 100 tisíc korun. Je to druh spolupráce založený na dlouhodobých vztazích. Vázu za takovou cenu si nechcete jen tak koupit přes e-shop.

Proč si myslíte, že chce být zákazník u výroby?

Klient se s vámi chce seznámit, vidět, jak to celé vzniká, jak se sklo brousí, jak pracují. Pro něj je to zároveň i zážitek. Často přijedou i do sklárny, aby mohli být součástí celého procesu. Je to pro ně příběh, který si obvykle i nafotí. Sám říkám, že dělám něco, co nikdo nutně nepotřebuje, takže pro mě je poctou, že si vyberou mě, protože se jim moje práce líbí. Proto je důležité, když je zákazník součástí procesu tvorby. Jakmile tam tohle všechno není, špatně se vysvětluje, jak je zhotovení náročné, proč to tolik stojí.

Z čeho se skládá konkrétně cena vázy?

Spolupracuji se sklářskou dílnou AJETO v Lindavě. Hodina práce tam stojí 12 tisíc bez daně. Když jde o vrstvenou vázu, děláme ji hodinu a půl. Tím vznikne polotovar. To už máme nějakou cenu, jenže na vázu jsem sám ještě ani nesáhnul. Snažím se držet vysokou kvalitu, nějaká bublinka nevdává, to ke sklu patří, ale často vzniknou i kazy, které tam nemají co dělat. Takže se stane, že musíme udělat dva nebo tři kusy. Další položkou je broušení, což je mnoho hodin práce. Navíc takovou vázu nemůžete dát do obyčejného obalu. Spolupracuji v Praze s firmou Činčera, která mi vyrábí dokonalé obaly, to je také záležitost několika tisíců. Nakonec přidáte katalog, letáčky a teprve pak jde váza do světa.

Patří k řemeslu pokora?

Jednoznačně. Zkuste si přijít do sklárny bez pokory a ti chlapi vás během pěti minut roznesou na kopytech. O tom jsem se přesvědčil i v Moseru, kdy přišli nafrnění výtvarníci, ale skláři si nebrali servítky nikdy před nikým. Takový člověk tam skončí záhy. Práce je náročná, je to dřina, člověk může být sebevíc talentovaný, ale roky práce a dřiny zkrátka ničím nepředženete. Jedině tím se člověk posouvá. Když přicházíte s pokorou, lidé jsou otevřenější a pomůžou vám.

Jak zamávala se sklářstvím energetická krize?

Sklářství nemělo na různých ustláno nikdy. Když to nebyla energetická krize, byl to covid, předtím zase jiné ekonomické krize. Pro sklo neexistuje ideální doba, kdy by se dalo říct, že právě teď je to nejlepší. Záleží také na tom, na co je konkrétní sklárna zaměřená. V mém případě není až tak rozhodující, jestli je váza o pár tisíc dražší nebo ne. Ale obecně provoz sklárny je náročný, pece nesmí vyhasnout, ať se vyrábí hodně, nebo málo. Takže těch se to dotklo, protože krize zamávala i se zahraničními trhy a jejich objednávkami.

Jak se stavíte k sociálním sítím?

Nemám je rád, ale musím uznat, že to je nedílná součást čehokoli, co člověk vytváří. Spousta klientů mě sleduje, ale přistupuji k tomu tak, že méně je více. Nedávám příspěvky každý den. Ovšem pravda je, že když na sítě někdy dám fotky z dílny, jak brousím, občas se ozvou klienti, a to jak ti stálí, tak i noví, a přijedou si pro vázu.

Kromě broušení se věnujete i jiným projektům, na čem teď pracujete?

Mám projekt pro likérku Jelínek na limitovanou sérii slivovice. Dělán design lahví a sklenic, kdy zajišťuji na klíč celou realizaci projektu. U takových zakázek mám volnou ruku, ale samozřejmě si potřebuji s klientem sednout a zjistit, co od toho očekávají, jaký to má smysl, kdo je jejich cílovým klientem a co tím chtějí říct. Jaká je marketingová strategie, jaký je za tím příběh, abych nevymýšlel něco spatra. Musí do sebe všechno zapadat. Když věc podpoří konkrétní brand, dá mu přidanou hodnotu a celkově to dohromady funguje, pak taková spolupráce dává smysl.

Anna Jožová je šťastná, že je její sklo součástí krásných interiérů.

Autorské sklo bude mít vždy hodnotu

Umělkyně a designérka **Anna Jožová** začala před lety studium s optimistickou náladou, díky které vznikly lízátkové vázy. Jimi se probojovala do širšího povědomí v oblasti českého designu. Poté navázala vázami se střepy. Také další koncepty byly uvolněné a pozitivně laděné. Celé se to zlomilo, když odjela na Nový Zéland.

Co vám dala cesta na Nový Zéland?

Strávila jsem tam celkem osm měsíců. Nebylo to jen opojení bohémstvím. V té době byly v Austrálii obrovské požáry, a i když je od Nového Zélandu vzdálená dva tisíce kilometrů, mělo to obrovský dopad. Padal modrý sníh a byl cítit kouř i přes velkou vzdálenost. Tam vznikly vázy Gaia, které ve svých tělech nesou materiál z míst, která brzy zaniknou vlivem environmentální krize. Koupila jsem tam auto a objela celý Nový Zéland. Byla to taková expedice, kdy jsem sbírala různé přírodniny, třeba písek, které jsem pak zatavila do váz. Hledala jsem nízko posazená místa, jež budou v následujících letech zatopená, přestože v tuto chvíli ještě září krásou a stále po nich můžeme jít suchou nohou. Každá váza je z jiného místa. Na Novém Zélandu tedy začala moje environmentální etapa. Vyvrcholila výstavou v Kvalitáři v roce 2022, která se zabývala environmentální krizí.

Je pro vás tedy příroda největší inspirací?

Ano, je to tak, tatínek mě vychoval na Alfrédu Strejčkovi a Putování za dinosaury. Vždy jsem k tomu měla blízko a ani Nový Zéland tím pádem nebyla náhodná volba. Jela jsem tam právě za přírodou. Ale zároveň si s sebou od studií nesu, co nás učil Rony Plesl (český sklářský designér a výtvarník – pozn. red.), tedy sledovat trendy.

A jaké to aktuálně jsou?

V kurzu jsou různé materiály. Teď se například hodně pracuje s 3D tiskem skla. Nejdůležitější je vychytat moment, kdy je nějaký materiál a estetika in, a zároveň tam přidat něco ze sebe. Musí to být zkrátka autorské. Na české scéně se ale opravdu hodně kopíruje.

S umělcem a designérem Vlastimilem Šenkýřem jste založila společnou značku Kombo.

Kam to posunulo vaši tvorbu?

Hodně jsme spolu experimentovali. Znáám ho ze studií, on byl takový nespoutaný Curt Cobain. Naše tvorba vycházela ze záchodových panáčků muže a ženy. Chtěli jsme to mít původně jako takový humorný projekt, kdy se pojedeme do sklárny pobavit. Vznikla spousta krásných, technologicky zajímavých objektů a váz, ale zjistili jsme, že my jsme sice úplně uhranutí, ale okolí to zase tak moc nezajímá.

Lidé nesdíleli vaše nadšení?

Dostali jsme se na finanční level, který v Česku není uplatnitelný. Proto už se nám do projektu nechtělo tolik investovat čas ani peníze. Ale je to skvělá zkušenost, při které jsme použili spoustu zapomenutých sklářských technik. Jenže je strašně málo lidí, kteří by si koupili například svítidlo za 120 tisíc. Když se začnou řešit peníze, přestává to být taková legrace a tvorba ztrácí volnost a svobodu. Tohle se na žádné škole neučí. Co se komerční stránky týká, tak se mi někdy zdá, že v uměleckém světě je to skoro sprosté slovo.

Talent a schopnost obchodovat nejdou vždy ruku v ruce. Je náročné prosadit se na trhu s uměním?

U nás v Česku je to extrémně složité. Rybníček je malý, když to řeknu nadneseně, je tu jedno místo pro Maxima Velčovského, jedno místo pro Ronyho Plesla, který mi dal při studiu opravdu moc. Ale přesto bylo cítit, že si drží svoje místo. Na začátku se rozdával plnými hrstmi, pak už jsem ten pocit neměla. Ale je to pochopitelné, člověk si svoji pracně vybudovanou pozici musí hlídat. Jiná situace je ve volném umění a jiná v designu, kdy se od člověka očekává, že bude dělat i hodně komerčně úspěšné zakázky. Tím jsem si také prošla. Hodně jsem spolupracovala s jednou bankou na různých trofejích a dárkových předmětech. Pro loňský summit Evropské unie v Praze jsem připravovala také dárkové předměty, to byla zajímavá zakázka. Je to naprosto odlišné pracovat na vlastní tvorbě a pak s klientem.

Pokud jde o volnou tvorbu: Oslovují vás galerie samy, nebo to děláte vy?

Je to různé. Někdy mě osloví, ale i já sama jsem v tomhle dost aktivní a oslovuji je. Pracuji na svých projektech, a když mám portfolio dostatečně zaplněné na celý rok, nechám si všechno profesionálně nafotit, pracuji na propagaci. Vše vyvrcholí sólovou výstavou. To jsou potřebné podklady, abych se mohla spojit s nějakou galerií. Tento rok bych si moc přála navázat spolupráce mimo Česko, protože tady u nás ceny nikdy nepřekročí bezpečnou hranici.

Co to obnáší dát o sobě vědět na zahraničním uměleckém trhu?

Důležité je mít přehled o galeriích, o tom, na co se specializují, jaké mají kurátory, jaký mají kurátoři vztah k projektům, které vybírají. My jsme v této oblasti velmi uzavřený trh a je to škoda. O sklo je v zahraničí velký zájem. Sklárny zaničují, proto bude o to více žádané. Autorské sklo bude mít vždycky hodnotu. Autorské certifikované kusy jsou skvělou investicí. Za sebe mohu říct, že pokud se zahraničním trhem neživím, nemohu říct, že jsem se tam prosadila.

Nějaké vazby už máte?

Spolupracuji třeba s italskými galeriemi, ale to je doslova rodeo. Jsou naprosto dezorganizovaní, to, co se řekne, většinou neplatí, občas se něco ztratí. Takže bych teď ráda směřovala spolupráci na art centra, jako je Berlín, Londýn a samozřejmě New York. Lidí, co investují do umění v Česku, je velmi málo.

Co je pro vás největším oceněním vaší práce?

Ten samotný fakt, že se tím užívám. Že jsem nemusela po škole nastoupit někde za kasu a věnovat se umění po večerech. Nechci to zakřiknout, ale jsem šťastná za to, že se sklo prodává, má svoje místo v krásných interiérech a lidé k mým věcem mají vztah.

ROHATÝ DESIGNÉR

Lukáš Novák
při tvorbě často
pracuje s náho-
dou.

**Na chyby musí být člověk
připravený a vítat je
s otevřenou náručí**

Spokojenost v **Lukáši Novákovi**, jednom z předních českých designérů, vyvolává, když jsou s ním lidé na jedné vlně a funguje mezi nimi synergie. Zároveň věří jeho práci a společně rostou. „Vůbec mi nevadí, pokud přijde někdo do studia a nic si nekoupí. Baví mě, když si popovídáme, navzájem si otevřeme nové pohledy na svět a vznikne mezi námi zajímavá interakce,“ říká.

Na čem v současné době pracujete?

Letos chci pracovat hlavně na tom, aby moje forma činnosti byla jiná než ta loňská. Vloni jsem měl opravdu hodně zakázek, odevzdával spoustu věcí a víc plnil, než tvořil. Aby to nevyznělo špatně, byly to snové spolupráce – ať už šlo o tu pro Porsche nebo realizaci jiných zakázek. Každopádně jsem se dostal do rozpoložení, kdy jsem si nutně potřeboval srovnat, čemu se vlastně chci věnovat v tvorbě jako takové. Na to nebyl čas. Proto bych si přál, aby byl letošní rok klidnější, aby v mé kreativní činnosti vznikl nějaký stabilní zárodek pro tvorbu, na které budu do budoucna pracovat.

Už při studiích jste vsadil na PR. To není obvyklé, většinou je na prvním místě tvorba a pak je člověk postavený před hotovou věc, že ji musí i prodat, a to je něco, co se při studiích nenaučíte.

To bych neřekl, o PR jsem taky nic nevěděl. Vzpomínám si, že jsem ještě rok po škole velmi složitě hledal cestu, jak o svých věcech dát vědět. Ve škole jsem končil v roce 2017 a o rok později jsem vystavoval na Designbloku kolekci Lost and Found, což byla moje první velká věc. Tehdy jsem netušil, co člověk musí médiím poskytnout, co je press kit, co mám udělat pro to, aby se moje idea dostala v co nejlepší podobě k novinářům, natož k lidem. Dost tvrdě jsem se učil metodou pokus-omyl. Dvakrát třikrát jsem udělal v prezentaci mé práce něco špatně, ale napočtvrté už se trefil.

Co určuje cenu vašeho díla?

Nejzásadnější položkou je výrobní cena. Jinak se můj proces dá přirovnat k cenotvorbě jakéhokoliv jiného produktu. Nesnažím se věc udělat za každou cenu nejlevněji. Pro mnoho lidí je to zásadní, v umění a v mé tvorbě je to ale nepodstatné. Nejvýše je postavená preciznost provedení, z té neslevím, i když je to občas problematické. Třeba letos jsem kompletoval jednu sochu a její výroba se mi prodrazila až o dvě stě procent – nemohl jsem ji ale odevzdat v horší jakosti než té nejlepší. Finální cena se tedy tvoří až po tom, co je dílo hotové.

A co je tedy pro ni nakonec klíčové?

To je pokaždé jiné. U každého projektu si celým procesem procházím pokaždé od znova. Dělal

se první vzorky, vybírají materiály, někdy se pracuje s úplně novou technikou. Když se podíváte na všechny materiály, se kterými pracuji, je to, jako kdybyste procházela minerální jeskyni. Zásadní je, že chci udělat tu nejlepší věc, kterou dokážu. Bez kompromisů. To je moje úloha a zároveň i nastavení.

Otvírá vám historie českého skla dveře v zahraničí?

Teď mám čerstvou zkušenost, kdy jsem se nedávno vrátil z Tchaj-wanu. Lidé se vás všude ptají, odkud jste a co děláte. Řeknete z České republiky, čím se živíte, opakujete stereotypně pivo, sklo a hokej a vidíte, že to v lidech z větší dálky vůbec nerezonuje.

Takže fenomén českého skla je mýtus?

Za mě je snaha konstruovat legendu o českém skle trochu lichá. Upřímně a pesimisticky myslím, že v zahraničí nikoho zas tak moc nezajímá. Je to dobré pro nás, že máme takovou berličku. Faktem je, že sklo technologicky umíme velmi dobře. Ale když si tuto skutečnost představím ve vztahu s galeristou z Curychu a že by s vámi spolupracoval kvůli tomu, že existuje nějaká česká historie skla, tak to nefunguje. Chápu to tak, že v době globalizace je nejdůležitější individuuum – tedy to, jaká je má osobnost a mé výsledky práce.

Z toho vyznívá, jako kdyby pokora při práci nebyla důležitá?

Pokud je člověk sám o osobě pokorný, odráží se to i v jeho tvorbě. Pokora je samozřejmě vznešená vlastnost, ale jako mladý jsem takový nebyl. Bylo to dané tím, že mi bylo 25. Chtěl jsem být nejlepší, změnit svět a všechno vyzkoušet. To slovo je někdy nadužívané. Celkově i nastavení ve společnosti, že musí být člověk pokorný. Teď je mi 36, chovám se dnes už trochu jinak a dokážu uznat práci ostatních jinak než v době, kdy jsem byl rohatý. Je ale dobré si projít všemi fázemi. Vyžadovat po někom v 25 letech pokoru? Zkuste to. Myslím, že si často propojujeme osobnostní činnost s krásou díla toho kterého umělce. Jenže i když jsem nebyl na UMPRUM úplně dobrý student, biografie si pamatují docela dobře a můžu říct, že ti nejspěšnější lidé často žádnou pokoru neměli.

A když tohle všechno víte, chtěl byste mít od někoho takového umělecké dílo?

Nějaké dílo od nepokorného člověka určitě i mám a jsem s tím smířený. Myslím, že určitá drzost, až hříšnost právě k umělcům patří. Když člověk dělá v umění odvážné a šilené věci, nemůže být pokorný. A je to asi v pořádku, protože by ty nepochopitelné a odvážné věci třeba nedokázal s umírněnější povahou dělat. A potom, co by to byl za svět, kdyby neexistovali šílenci jako Keith Richards? Kam by to dotáhl s pokorou? Nebo Jan Zrzavý? Proč by měl být pokorný? Řešíme to? Asi ne, ale jeho díla se dnes prodávají za desítky milionů korun.

Co je ve světě umění, designu i řemesla u vás srdeční záležitost?

Ještě před rokem bych vám odpověděl, že je to hut. Jsem vyučený sklář a mám řemeslo v sobě hodně hluboko zakořeněné. Z toho čerpám dodnes. Tam si člověk osvojí principy, že existuje nějaká tekutost skla, v jaký okamžik se dá zpracovávat, že zachycujete nějakou jeho přirozenost. Ale v poslední době se mi všechno mění. Tím, že už se na hutí tolik nepohybují, protože si procházím různými cykly. Někdy se do toho ale ponořím tak, že utratím všechny peníze za to, abych se na hutí něco nového naučil, něčeho dosáhnul. Výsledkem toho jsou například modré vázy (kolekce Amaline), což byl projekt, který jsem doslova vydupal ze země a trval dva roky. A zrovna tak, když se pustím do broušení nebo tavení plastiky, dám do toho všechno. Je to ve vlnách a vždy je v mé práci vašeň i srdce.

Jak vznikla spolupráce pro Porsche, kterou jste zmínil?

To mi jeden den zavolal Jakub Kodl, že pro mě něco má. Nakonec nás propojil s Honzou Kalábem, který udělal exteriér a já interiér. Byl to dlouhodobý projekt a vzešel z Galerie Kodl Contemporary. Tam zase byla vašeň pojmut auto jako umělecké dílo. Což je složité, protože Porsche je samo o sobě uměleckým dílem, nebylo jednoduché se k tomu postavit. Je to tak dokonalé auto, že z pohledu designu už desítky let není potřeba nic vylepšovat.

Když pracujete s materiálem, jako je sklo, kdy nemáte nikdy jistotu, že vznikne v hutí přesně to, co jste představoval, kde je hranice toho, co je chyba a co naopak tu věc povýší na originál?

Je to o tom, co je člověk schopný klientovi vysvětlit. Osobně třeba s chybou pracuji záměrně. Myslím, že je to celkově důležité i v životě. Chybovost totiž k lidem patří, má smysl a někdy vás posouvá. Při mé práci je důležité být na chybu připravený a vítat ji s otevřenou náručí. Když se něco pokazí, je to přiležitost přijít s něčím, co by třeba moje hlava nevymyslela. Stalo se mnohokrát, že nejlepší věci, co jsem udělal, byly dílem náhody.

Baví vás, když tvorba vypráví příběh?

Ano, stalo se mi to například při foukání vázy do dřevěné formy, kdy je sklo takové vláčné, sklovina je tenká, tudíž se hrozně kroutí a je nevyzpytatelná. A najednou se v nějakém momentu

prohne, vytvoří se prohlubeň a objeví se tam tvar rtů nebo něco jiného. To se mi hrozně líbilo a začal jsem s tím pracovat, vmačkávat do skla vázy nějaké střepy a najednou jsem si uvědomil, že to je cesta zase k něčemu, co by hlava nevymyslela. Takové věci vás nasměrují, ale musíte na ně slyšet. René Roubíček říká, že je to jako jazz. Je to improvizace a ve sklárně to tak přesné je. Přijdete s jasným plánem a během minuty je všechno úplně jinak.

Kdo jsou lidé, co vás v průběhu umělecké tvorby inspirovali nebo někam posouvali?

Jsou to nejen lidé, ale zároveň i náhody. Díky jedné takové životní náhodě jsem se setkal třeba se sklářem Yanem Zorytchakem, který mi naprosto změnil život tím, že mi ukázal, že se dá sklo pojmát jako umění. Letos v létě jsem se s ním znovu potkal po 15 letech, bylo to pro mě opravdu dojemné. Od našeho prvního setkání jsem celou dobu pokračoval v tom, co on zažehl při jediném večeru.

Jednou z dalších největších náhod je spojení s Galerií Kodl Contemporary. Spolupracujeme rok a půl a do té doby jsem nepotkal nikoho, kdo by tak chápal byznys i umění současně. U Kodlů nám funguje jednoduchá rovnice, která mi vyhovuje: já dávám do své práce vše a oni zas do té své. Dohromady tedy můžeme dosáhnout toho nejlepšího výsledku. Je pro mě důležité, že spolupracuji s lidmi, kteří se mnou sdílí hodnoty, potřebuji, aby můj partner bral sklo a umění stejně vážně jako já. Bez toho to nejde.

Máte pocit, že už i vy sám můžete někoho učit, předávat zkušenosti nebo nějakým zásadním způsobem ovlivnit?

Moc rád pracuji s mladými lidmi a rád se s nimi bavím o přístupu k tvorbě i o životě. Ale nesnažím se někoho aktivně ovlivňovat. Mně samotnému trvá, než se někomu otevřu. Cesta k opravdovému dialogu je dlouhá. Profesura mě zatím neláká, to potřebuje svůj čas. Nejde jen o nasbírané zkušenosti v kariéře, které by člověk mohl posílat dál. Je to mimo jiné ohromná odpovědnost, kterou jsem si plně uvědomoval i při studiu. Štval mě přístup některých profesorů. A takový bych být rozhodně nechtěl. Nejde jen o to někoho něco naučit, ale nezkatit ho, upevňovat v něm to dobré.

Kde hledáte inspiraci?

Nejde říct, kde na vás inspirace čeká, kde konkrétně ji najdete. Věci a život se totiž prostě dějí. Inspirace je všude. Osobně se především učím koukat na svět – to je ta nejdůležitější a nejtěžší disciplína. Ale konkrétní zajímavé podněty vždy zaručeně dostanu třeba u aukčních domů nebo v antikvariátech a podobných eklektických prostředích. Rád sleduji například aukce, propojuje se tam totiž něco tak abstraktního a křehkého jako umění s něčím tak konkrétním a pozemským, jako je cena. Je zajímavé sledovat, jakou cenu – ergo hodnotu – má umění, třeba i velmi staré, v současné době. Na aukčním prostředí mě fascinuje taky to, že je tam možné objevit díla, o kterých se ani neví, že existují.

Na morderých
vázách pracoval
Lukáš Novák
dva roky.

Investice do diamantů má smysl. Výnos zaručí ty barevné

Přestože se dnes na trhu běžně nabízí laboratorně vytvořené diamanty, pravá hodnota spočívá v těch přírodních, jak potvrzuje Vladimír Kondratěnko z Arete Diamond. Investice do diamantů není přímočará, ale ty kvalitní, zejména vybrané barevné, získávají stabilně na hodnotě.

Diamanty mají punc luxusu, ne každý je ovšem nositelem stejné kvality a hodnoty. Vladimír Kondratěnko z kanceláře Arete Diamond, která se na velkoobchodní prodej diamantů specializuje, říká, že nerad používá termín investiční diamant. Nejde podle něho říci, že by se veškeré diamanty daly označit jako investiční. Přesto by kámen, s výhledem zhodnocení, měl podle tohoto znalce splňovat určité parametry.

„Pojem investiční diamant nemám úplně rád, je to zavádějící, nekonkrétní a často zneužívaná formulace. V případě bílých neboli bezbarvých diamantů je ideální přiklonit se k standardní definici podle Martina Rapaporta, vydavatele Rapaport Diamond Reportu, podle kterého se řídí velkoobchodní ceny bezbarvých diamantů,“ říká český ověřený prodejce, jenž je členem belgické diamantové burzy Diamantclub van Antwerpen.

Spolehlivá definice

Rapaport za investiční diamanty vhodné pro dlouhodobé zhodnocení označuje takové, které mají hmotnost minimálně půl karátu a více. „Měly by navíc spadat do barevné škály D až H barvy, IF až VS2 čistoty, vždy mají mít certifikaci výhradně od GIA. Zároveň by měly být excelentně vybroušené, tedy v kategorii excellent v parametru brusu, polish i symetrii – takzvané triple excellent, dále by neměly mít žádnou fluorescenci,“ radí Vladimír Kondratěnko.

„Setkávám se často s tím, že si klienti pořídí diamant, který prodejce označuje jako investiční a skvělý. Jenže často se stává, že diamant je nízké kvality anebo je velmi předražený. I když cena diamantů pak třeba o patnáct procent vzrostla, ukáže se bohužel, že dotyčný ho koupil za dvojnásobek tržní ceny,“ varuje odborník.

Diamant se proto musí v první řadě, pokud se očekává nějaká potenciální návratnost, pořídít od prověřeného prodejce. Další věcí pak je, že by měl mít certifikát pouze od GIA. „Neseriózní prodejce totiž může nabízet diamant s alternativní

Vladimír Kondratěnko doporučuje vsadit při nákupu diamantů na prověřené prodejce a vždy vyžadovat certifikaci GIA.

Žádné naše diamanty nejsou konfliktní, nepocházejí z Ruska.

certifikací, kde nezřídka bývá uvedeno výrazně lepší hodnocení, než jaké by na daný diamant vystavila GIA. V tom se skrývá další úskalí,“ upozorňuje Vladimír Kondratěnko. Ačkoliv ani diamant splňující tato kritéria nemusí nutně přinést zhodnocení, je především zárukou dobré likvidity.

Tradiční definice investičních diamantů se týká pouze bezbarvých diamantů, ty však v posledních letech cenově velmi kolísaly. „Pro investici lidem doporučuji, aby se zaměřili na vzácné a kvalitní přírodní barevné diamanty. Samozřejmě nejsou pro každého, protože jsou tyto diamanty dražší. Ale když se bavíme třeba o přírodním, sytě růžovém diamantu v dobré čistotě, takových je opravdu málo a jsou velmi vzácné. Z toho důvodu i jejich ceny šly v průběhu posledních let stále nahoru, zatímco ceny bílých diamantů se v některých kategoriích dokonce snižovaly,“ vysvětluje.

Diamanty bez škraloupů

Kancelář Arete Diamond, kterou Vladimír Kondratěnko založil, se zaměřuje mimo jiné i na etický a nekonfliktní původ diamantů, které nabízí.

„Od prvního března tohoto roku se zpřísnily sankce na ruské diamanty, které vyšly v platnost už počátkem roku 2022. Do USA ani země G7 a do EU se dnes nesmí vyvážet diamanty, které byly vytěžené nebo vyrobené v Rusku. Vlivně západní firmy však již začátkem roku 2022 zatlačily na asijské brusírny, že takové diamanty skutečně nechťejí odebírat. Z toho důvodu máme i my od března 2022 na dokumentech potvrzené, že žádné naše diamanty skutečně nejsou původem z Ruska,“ konstatuje ředitel společnosti.

Zároveň odmítá, že by do kategorie „konfliktní diamanty“ spadaly ty legitimně vytěžené v Africe. „Je to marketingově zneužívané téma lidmi, kteří prodávají jen laboratorní neboli lab-grown diamanty. Ti rází heslo: Nevykořisťujte Afriku, kupte si lab-grown diamanty. Jenže to nedává smysl, když je v Africe deset milionů lidí na těžbě těchto kamenů finančně závislých,“ dodává.

Kdo je superstar a kdo stálice současné umělecké scény? Trendy sleduje aktuální index

Vincent van Gogh prodal za celý svůj život jeden obraz. Před třemi lety se jeho dílo s názvem Pouliční výjev na Montmartru vydražilo v aukčním domě Sotheby's za 340 milionů korun. Podobných „outsiderů“ najdeme v dějinách umění několik.

„Možná častější je moment hvězd své doby, které se s odstupem let stanou úplně neprodejnými, protože zapadnou nebo nebudou nikoho zajímat,“ říká Jan Skřivánek, historik umění a šéfkurátor Musea Kampa.

U některých autorů cena v čase může být téměř stejná. Příkladem je Vratislav Nechleba, malíř, který maloval krajiny, žánrové výjevy a jeho doménou byly portréty včetně známých osobností jako Tomáš Garrigue Masaryk.

„V době první republiky stály jeho portréty desítky tisíc, dnes mají podobné ceny. Kdybyste v té době za stejnou částku ale koupili dílo Toyen, bude mít v současnosti hodnotu několika milionů,“ vysvětluje šéfkurátor Musea Kampa, který se v oboru pohybuje přes dvacet let.

To, že je současné umění vždy lepší sbírat než do něj investovat, protože jako investiční nástroj je v mnoha směrech problematické, potvrzuje řada oslovených odborníků. „Největší výnosy se realizují v řádu generace až dvou. Kdyby můj nebo váš dědeček koupili ve 30. letech Kupku, kolik bychom na tom dnes vydělali? Výnosy v takto dlouhém časovém horizontu v podstatě nejdou plánovat,“ říká Jan Skřivánek a dodává: „Ale když má někdo dnes velký institucionální úspěch, nejspíš ani v budoucnu se úplně neztratí.“

Žebříčku vévodí stejná trojice jako vloni

Vlastní hodnotu současného umění nelze objektivně změřit, lze však posuzovat úspěšnost

Výstava umělkyně Evy Koťátkové, která se umístila na první příčce žebříčku Art Indexu.

umělecké kariéry. J&T Banka ve spolupráci s portálem ART+ se proto už deset let snaží o popis vývoje na současné výtvarné scéně prostřednictvím J&T Banka Art Indexu, který zohledňuje účasti na výstavách a bienále, výtvarná ocenění, zastoupení galeriemi a další počiny umělců jako knižní monografie či realizace ve veřejném prostoru.

Indexu vévodí už šest let po sobě výtvarnice Eva Koťátková – jedna z nejvystavovanějších českých umělkyně. Na druhém místě se stejně jako vloni umístila umělkyně, která se zaměřuje na sociálně laděné happeningy a experimenty, Kateřina Šedá.

Trojici nejlepších uzavírá Krištof Kintera – jeden z nejvíce úspěšných současných českých sochařů a výtvarníků, který je známý pro své mo-

numentální instalace či hravé epoxidové kresby reflektující naši dobu. Jeho výstava *Nervous Trees* v Galerii Rudolfinum se zařadila mezi nejnavštěvovanější v historii Česka. Spolu s Davidem Černým se podílel na obří národní skládáče karikatur *Entropa*, kterou česká vláda zahájila v roce 2009 své evropské předsednictví. Patří mezi investory ceněné současníky.

„V letošním seznamu stovky nejvýraznějších umělců na české scéně bych ráda upozornila na autorky a autory, kteří se prolétají celým žebříčkem. Tři z nich proto, že meziročně významně poskočili. Klára Hosnedlová, jejíž jméno je po právu téměř denně skloňováno už od konce roku 2022, kdy si ji mezi své svěřence vybrala prestižní londýnská White Cube Gallery. Čerstvý absolvent pražské UMPRUM a laureát Ceny Jindřicha Chaluppeckého z roku 2020 Jakub Choma byl mimo jiné jedním z umělců, kteří reprezentovali české umění v rámci předloňského předsednictví Radě EU. Největší a zcela impozantní bodový skok pak zaznamenal malíř Igor Hosnedl, kterého měla veřejnost naposledy možnost vidět na konci loňského roku v bratislavské Kunsthalle,“ říká Valérie Horváth z Art Servisu J&T Banky.

Vedle nich stojí dle jejich slov za pozornost i jména tří umělkyní, která se v žebříčku objevila vůbec poprvé. Adéla Babanová, Anna Ročňová a Barbora Fastrová zastupují každá jiné umělecké médium i tvůrčí přístup a jsou nejlepší ukázkou nejen talentu mladých českých autorek, ale i rozmanitosti aktuální tuzemské tvorby.

Jaká jména mohou v dalších letech zazářit? „Ani velmi aktivní a úspěšný poslední rok zpravidla nestačí na první stovku. Mladším ročníkům proto obvykle pár let trvá, než ‚nasbírají body‘. To ale nijak neubírá na jejich talentu a potenciálu. Naopak, všichni dobře víme, že kdesi pod první stovkou je ještě stále velká zá-

soba naprosto zásadních jmen. Ostatně pár let zpátky v žebříčku nebyla třeba ani Klára Hosnedlová, umělkyně, kterou lze bez nadsázky označit za superstar českého výtvarného umění. Očekávám proto, že se brzy v žebříčku objeví jména jako Karíma Al-Mukhtarová, Eliška Konečná, Tereza Příhoda Štětínová, Natalie Perkof, Matyáš Maláč nebo Tadeáš Kotrba,“ uvádí Valérie Horváth.

Podobně jako burzovní index

J&T Banka Art Index nevznikl proto, aby hodnotil kvalitu umělců, vzájemně je poměřoval nebo prioritizoval komerční úspěch. „I proto prodejnost ani výška cen nikdy nevstupovaly do metodiky a nebude tomu tak ani v budoucnu. Naopak, index skrze sledované kategorie reflektuje výhradně reakce a názory odborné veřejnosti,“ vysvětluje Valérie Horváth.

Podle této specialistky zachycuje obraz aktuální umělecké scény a jména, která jí nejvíce rezonují. „Stejně jako došlo za poslední dekádu k celé řadě společenských, geopolitických nebo technologických změn, proměnila se i podoba české umělecké scény. Téměř polovinu jmen z letošního žebříčku byste v něm před deseti lety hledali marně. Z prvních deseti příček se obměnilo šest jmen, přičemž tři z nich ještě nebyla ani ve zveřejňované stovce autorů,“ říká Valérie Horváth.

„Přirovnal bych ho k burzovnímu indexu. Když index roste, automaticky to neznamená, že vaše akcie rostou. Je to nějaká abstraktní zpráva o tom, co se na akciovém trhu zrovna děje, a potřebujete jít o úroveň dvě níž, abyste růst správně rozklíčovali, protože krátkodobý výkyv může být způsobený například sloučením firmy,“ říká Jan Skřivánek.

Podle něj je index nejpřínosnější pro začínající sběratele, kteří mají volné peníze a nechtějí udělat chybu. „Ale kdybychom takový index dělali za první republiky, František Kupka bude na konci stovky, jestli by se do ní vůbec dostal, protože nevystavoval, byl zalezlý v Paříži ve vlastním ateliéru a jen maloval,“ říká Jan Skřivánek.

**Třetí příčku
hodnocení J&T
a Art+ drží i letos
výtvarník Krištof
Kintera.**

TOP 10 umělců dle J&T a Art+ za rok 2024

2024	2023	Autor	Rok narození	Technika
1	1	Eva Kořátková	1982	socha/koncept
2	2	Kateřina Šedá	1977	akce/koncept
3	3	Krištof Kintera	1973	socha
4	4	Zbyněk Baladrán	1973	koncept
5	5	Anna Hulačová	1984	socha
6	6	Jaromír Novotný	1974	malba
7	7	Jan Kaláb	1978	malba/street art
8	8	Vladimír Houdek	1984	malba
9	12	Jiří Černický	1966	malba/objekt
10	14	Josef Bolf	1971	malba

Kam na jaře za uměním

Odkud došel Constantin Brancusi do Paříže pěšky a jak změnil světové sochařství? A co nakupuje Jan Švankmajer na internetu? Výběr z aktuálních tuzemských i zahraničních výstav nabídne odpovědi nejen na tyto otázky.

Brancusi

◀ Centre Pompidou, Paříž, 27. 3. – 1. 7. 2024

Původem rumunský sochař a fotograf Constantin Brancusi, který tvořil ve Francii, je otcem moderního sochařství. Do Paříže dorazil z Bukurešti pěšky, brzy si řekl o pozornost umělecké scény a v roce 1907, kdy Picasso prováděl revoluci v malbě, přišel Brancusi s vlastním převrtem v oblasti sochařství. Jeho sochy se odklonily od antických tradic a v hrubě otesaném kameni nacházely moderní purismus, který předjímal mnohem pozdější minimalistickou tvorbu. Dosud nikdy nebylo Brancusiho dílo představeno v takové šíři, jakou nabízí aktuální retrospektiva v pařížském Centre Pompidou. Skoro 200 soch spolu s fotografiemi, kresbami a archivními materiály, ale také nástroji a nábytkem z jeho ateliéru umožní detailní ponor do estetiky tvůrce, který přivítal sochu ve 20. století.

László Lakner – Infinitum

Muzeum umění Olomouc, do 19. 5. 2024 ▶

Budapešťský rodák, který od roku 1974 žije a působí v Berlíně, je jedním z předních představitelů maďarské neoavantgardy. „Miloval jsem jazz i Bélu Bartóka,“ popsal jednou šíři svého hudebního vkusu. A podobně rozmáchlá je i jeho tvorba. Objevují se v ní témata z filozofie, poezie i světových dějin, osciluje mezi magickým realismem, abstrakcí a konceptualismem. László Lakner v době, již vládl socialistický realismus, do svých raných pláten vdechl trochu jiný, kritičtější druh politického přemýšlení. Jedno ze svých prvních provokativních děl nazval Švadleny poslouchají Hitlerův projev. Olomoucká přehlídka navazuje na stoupající zájem o středoevropskou avantgardu ve světě umění, zároveň je důležitou reflexí současnosti i minulosti.

Roy Lichtenstein: A Centennial Exhibition

Albertina, Vídeň, 8. 3. – 14. 7. 2024 ▶

Komiksový strip přetvořil v monument, reklamu v umění, svou směsí fascinace a ironie zbouřil hranice mezi vysokým a nízkým uměním. Roy Lichtenstein spolu s Andyem Warholem patřil k předním představitelům pop-artu, směru, který v 60. letech infikoval mozky publika nečekanými vizuálními kódy. Obsáhlá přehlídka konaná u příležitosti stého výročí narození jednoho z vůbec nejvlivnějších amerických umělců minulého století nabízí přes 90 obrazů, soch a tisků. Nechybí ikonické blondýnky a válečníci i komiksoví hrdinové, často vyvedení v hrubém puntíkováném rastru odkazujícím k dobovým technikám komiksového koloringu. Středobodem výstavního prostoru pak je gigantická socha Brushstroke, zhmotnění tahu štětcem vyvedené v patřičně monstrózních proporcích.

Disegno Interno - Eva Švankmajerová / Jan Švankmajer

GASK, Kutná Hora, do 4. 8. 2024 ▶

Světově proslulý režisér a výtvarník Jan Švankmajer letos oslaví devadesátiny, surrealismu bude sto let. Kutnohorská galerie GASK u té příležitosti pořádá obsáhlou, byť nikoli retrospektivní výstavu umělce, který stále aktivně tvoří a materiál pro svá nejnovější díla, jimž sám říká imaginativní rozbušky, shání třeba na internetu. Tam nakupuje různé barokní ostatky a skládá je do relikviářů s jinými „hodnotnými“ předměty, jako jsou třeba prasečí uši. Přehlídka představí prakticky všechny tvůrčí oblasti, jimž se věnoval - od koláží a grafík přes objekty, mediální kresby či taktilní experimenty až po film. Název výstavy, jehož překlad zní vnitřní uspořádání, odkazuje k autorovu tvůrčímu principu, jenž v sobě mísí barokní manýrismus se surrealistickými vlivy. Důležitou součástí je i tvorba manželky Evy, s níž umělec i po její smrti dodnes vede tvůrčí dialog.

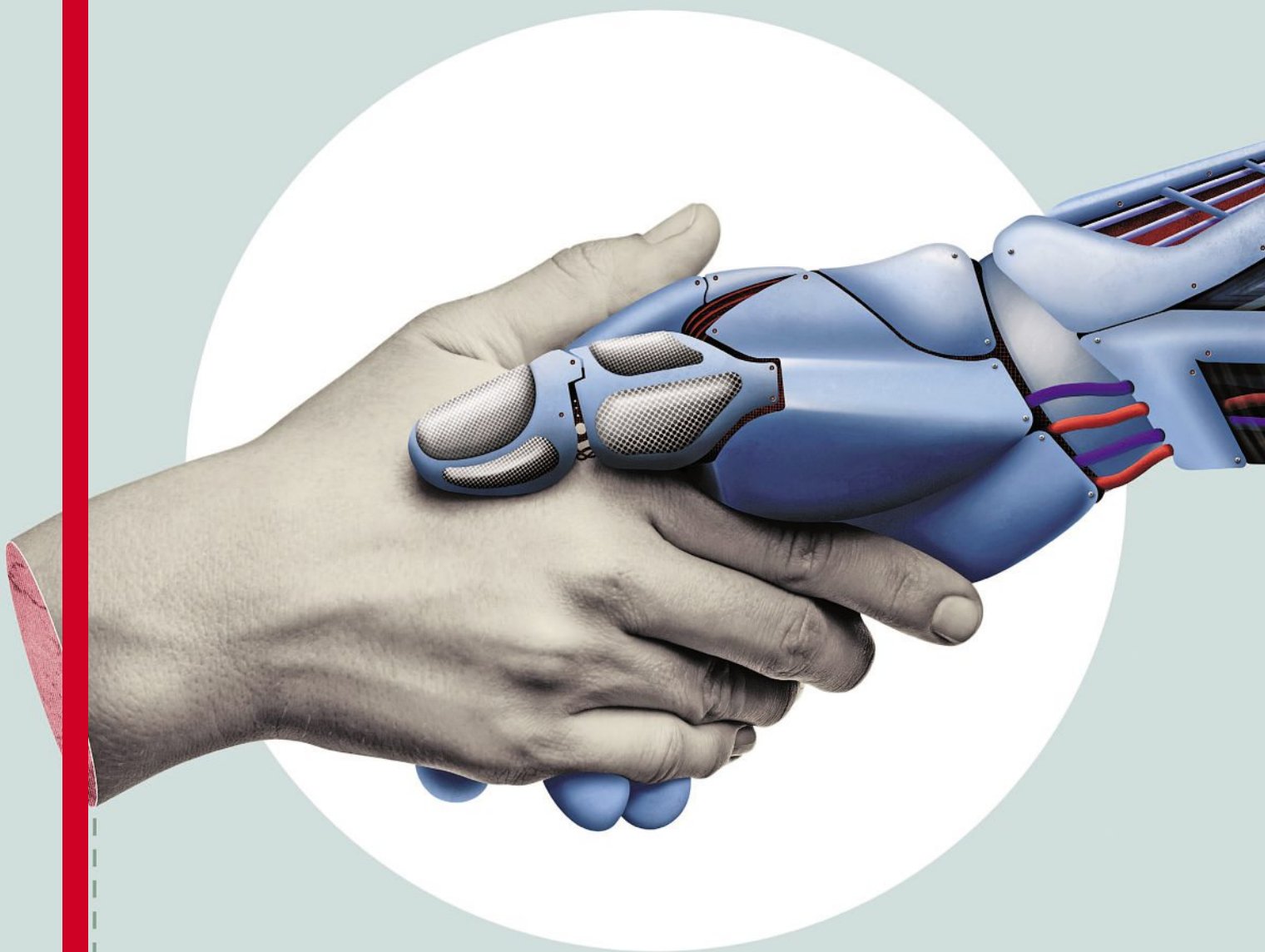
Pavel Forman: Transforman

◀ Dox, Praha, 21. 3. – 18. 8. 2024

Narodil se v Bruntálu, byl básník, ale také karatista. K umění ho přivedl Jindřich Štreit, a ačkoli strávil značnou část kariéry v Německu a USA, stále je mu blízké prostředí ošuntělých hospod bez větráku. Snové, expresivní, pop-artem ovlivněné obrazy Pavla Formana byly donedávna v Česku spíše neznámé. Dokud se nevrátil z cest a neusadil se v Ostravě, kde tvoří a působí jako pedagog i galerista. Už název aktuální výstavy přesně vystihuje charakter Formanovy tvorby, která z nadhledu sleduje různé typy proměn. Autor zachycuje rozmanité tvory včetně sebe sama coby zvláštní, transmutující bytosti. S nadsázkou a humorem sám sebe vnímá jako popkulturního transformera, který s hravostí komentuje svět kolem sebe. Aktuální pražská výstava představí tři desítky nejnovějších prací vzniklých mezi lety 2021 a 2024.

Při nákupu digitálního umění je důležité dbát na bezpečnost a zabezpečení.

**Riziko nákupu NFT?
Největší nástrahou
bývají autorská práva**

Koupit **NFT neboli non-fungible tokens** (nezaměnitelné tokeny), jejichž vlastnictví je zapsané na blockchainu (distribuované databázi), lze jednoduše a rychle. Stejně jako u ostatních nákupů uměleckých děl se ale musíte mít na pozoru. Má svá specifická pravidla, která byste měli znát.

Jedním z prvních českých současných umělců, který se začal věnovat NFT, byl Jan Kaláb. Jeho dílo Lost Ultramarine Shell se prodalo v dubnu 2021 za stovky tisíc korun. Zájem o něj odstartovala pandemie, která zvýšila poptávku po alternativních investicích. „NFT má určitě budoucnost. Nebude sice tak raketová, jak se mohlo zdát podle vývoje v letech 2021 a 2022, ale postupně bude zájem o NFT růst spolu s rozvojem virtuálního prostoru,“ říká František Vinopal, předseda České kryptoměnové asociace.

Při nákupu digitálních děl a zejména u NFT je v první řadě důležité se zaměřit na autenticitu, původ a uložení podkladového díla, kterým je například obraz přenesený do digitální formy. Než si dílo zakoupíte, odpovězte si na několik základních otázek: Je možné ověřit, jestli je tvůrce NFT i vlastníkem či autorem podkladového díla? Jsou NFT i podkladové dílo uloženy na stejném blockchainu, nebo na odlišném, či úplně mimo blockchain na stránkách nebo úložišti třetích osob?

„Je důležité zaměřit se i na práva k podkladovému dílu a NFT, konkrétně jaká práva k podkladovému dílu a k NFT kupující získává a co s ním na základě toho může dělat. A za další doporučujeme ověřit si také věrohodnost a reputaci platformy, včetně jejích obchodních podmínek,“ radí Pavel Amler, vedoucí advokát v Havel & Partners.

„Rizika nezohlednění anebo ignorování těchto aspektů pak často vedou třeba k následně zrušenému nákupu, potenciálním právním sporům s autory podkladových děl a v nejhorším případě ke ztrátě části až celé hodnoty investice,“ varuje Pavel Amler.

JAK JE TO S VLASTNICKÝMI PRÁVY?

Před provedením transakce si pozorně prostudujte podmínky nákupu, včetně licenčních podmínek a práv vlastnictví. Zatímco u klasického obrazu nakupujeme fyzický předmět v reálném světě a známe u něj vlastníka a autora obrazu, u NFT máme vlastníka podkladového díla (například obrazu), autora podkladového díla (malíře obrazu) a vlastníka NFT.

„U NFT je tedy situace o něco složitější. Převod vlastnického práva je sice stejný jak u obrazu, tak u NFT, ale není zde jen autor a vlastník obrazu, ale i tvůrce samotného NFT, a tedy třetí strana. Navíc i při koupi klasického obrazu k němu získáváme jen vlastnická práva, naprostou neomezenost v nakládání s obrazem máme až pouze v případě, když nám autor obrazu udělí i související autorská práva,“ říká Pavel Amler, vedoucí advokát v Havel & Partners.

Ideálním případem je, pokud NFT vytvořil vlastník podkladového díla, který je zároveň jeho autorem, například tím, že daný obraz namaloval. „Všechna práva jsou tedy konsolidována pod jednou osobou, není zde třetí subjekt, který by tato práva zpochybňoval. Vlastník pak může zájemci neboli kupujícímu NFT udělit práva dle své volby. Lze je například limitovat pouze pro osobní užití anebo může povolit i podkladové dílo či NFT komercializovat. Tato situace je tedy podobná nákupu klasického obrazu od autora,“ vysvětluje Pavel Amler.

Problematická je situace, kdy NFT vytvořil osoba, která není vlastníkem podkladového díla, není jeho autorem a ani nemá dostatečná smluvní oprávnění k tomu, aby NFT vytvořila. „Nositelem práv duševního vlastnictví k podkladovému dílu totiž zůstává nadále autor původního díla. Ten může požadovat po burze či úložišti, kde se NFT nachází, jeho stažení či odstranění. V tomto případě osoba kupující si takové NFT přijde o své řádně zakoupené digitální dílo kvůli porušování práv třetích osob,“ varuje advokát Amler a připomíná, že v dnešní době již existují společnosti spolupracující s online burzami, které uživatelům nabízí možnost získat certifikáty o původu a autentičnosti podkladového díla a tím i částečně eliminovat související rizika.

O praktické provedení tvorby NFT z volně dostupných děl se pokusila například iniciativa Global Art Museum, která převzala obrazy z Rijksmuseum v Amsterdamu pod volnou licenci a následně z nich vytvořila animovaná a pohyblivá NFT. Podobný počín provedla i Galerie Uffizi ve spolupráci se společností CineIlo, když v loňském roce reprodukovala obraz Michelangela (Doni Tondo) do digitální kopie.

„Vlastníkům takto vydaných NFT však musí být zcela jasně vysvětleno, že jejich vlastnictví digitálních kopií se v žádném rozsahu nevztahuje na původní podkladové dílo a nestávají se tak jeho vlastníkem,“ říká Pavel Amler.

JE DÍLO KVALITNÍ, NEEXISTUJÍ KOPIE?

Když se rozhodujete pro nákup digitálního umění, je dobré se řídit intuicí a vlastním vkusem, ale zároveň je důležité prověřit, kdo stojí za dílem. „Kvalitní dílo by mělo mít silný příběh, technickou zručnost a originální myšlenku. Důležitá je také autenticita a jedinečnost, což u digitálního umění, zejména u NFT, zajišťuje technologie blockchain,“ vysvětluje Jakub Kodl, spoluzakladatel a majitel KodlContemporary.

Na blockchainu pak lze snadno ověřit, že vám kupované dílo je originál a že neexistují další autorizované kopie. „Jednoduše řečeno, když se vám dílo líbí a máte jistotu, že je to originál od respektovaného umělce, jste na správné cestě,“ říká Jakub Kodl.

Ověřte si, zda NFT obsahuje metadata se všemi důležitými informacemi o umělci, díle a jeho historii. Metadata si představte jako něco, co má obraz napsané na zadní straně.

Jestliže budete kupovat dílo jako investor, budete uvažovat trochu jinak než sběratel, který si jej pořizuje zejména kvůli lásce k umění a není motivovaný potenciálním ziskem. „Hledejte díla, která s vámi rezonují na osobní úrovni, která chcete mít doma nebo ve své digitální sbírce a která vám přinášejí radost,“ radí Jakub Kodl.

Pokud jde o investici, je dobré přemýšlet o potenciálním zhodnocení aktuální hodnoty, ale zároveň si uvědomit rizika. U digitálního umění, stejně jako u tradičního, může trh být nestabilní.

„Důležité je provést důkladný výzkum umělcovy minulosti a trendů na trhu,“ zdůrazňuje spoluzakladatel a majitel KodlContemporary.

Zajímavé zhodnocení mohou přinést díla v limitovaných edicích. Neinvestujte ale více, než si můžete dovolit ztratit, a pamatujte, že trh s NFT je relativně mladý a hodně kolísající. Také pozor na poplatky spojené s transakcí.

KDE NAKUPOVAT NFT?

Zvlášť velkou pozornost věnujte tomu, na které platformě dílo kupujete a zda máte bezpečně uloženu vaši digitální peněženku i klíče. Ověřené online tržiště a platformy jsou například Open-

Sea, Rarible, Objekt, Fxhash, SuperRare, Nifty Gateway, KnownOrigin a Foundation.

Pokud si nevíte rady, zapojte se do diskusí na globálních online komunitách, které se věnují digitálnímu umění. Ostatní uživatelé s vámi budou sdílet zkušenosti a názory.

„Jakmile jste našli platformu, která vás zaujala, prozkoumejte práce různých umělců. Prohlédněte si jejich portfolia a rozhodněte se, zda se jejich styl a práce hodí do vaší sbírky. Určete si maximální částku, kterou jste ochotni investovat do digitálního umění, a rozhodněte se, zda preferujete originál, limitovanou edici nebo jiný typ digitálního díla,“ radí František Vinopal, předseda České kryptoměnové asociace.

JAKÉ JSOU NEJČASTĚJŠÍ CHYBY?

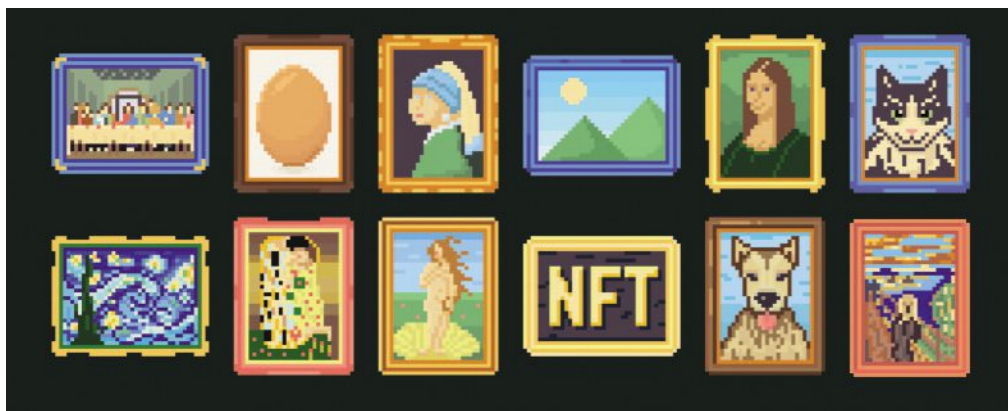
Jednou z nejčastějších chyb je právě neporozumění licencím a autorským právům, kdy kupující nevnímají důležitost licenčních podmínek a autorských práv a nemají jasno, jak mohou dílo používat a sdílet.

Velkým problémem také bývá nedostatečná péče o bezpečnost a zabezpečení. „Při nákupu digitálního umění je důležité dbát na bezpečnost a zabezpečení digitálních prostředků. Některé platformy digitálního umění mohou být náchylné k podvodům a hackingu, a proto je důležité používat silná hesla nebo si zálohovat přístupy k peněženkám,“ vysvětluje František Vinopal.

„Například v únoru 2022 hackeři na platformě OpenSea ukradli 254 jednotlivých NFT v hodnotě 1,7 milionu dolarů. V dubnu 2022 pak útok zaznamenal přímo instagramový účet společnosti Bored Apes Yacht Club, která stojí za produkcí zřejmě nejslavnějších NFT s opičími postavkami v hodnotě 3 milionů dolarů,“ dodává.

NA CO SI DÁT PŘI NÁKUPU POZOR?

Zbystřete zvláště ve chvíli, kdy nakupujete NFT od neznámého umělce nebo prodejce, případně o něm nemáte dostatek informací. „Prověřte si pověst umělce nebo prodejce, prozkoumejte jejich předchozí práce a recenze od jiných kupujících. Některé platformy pro NFT mohou mít technické problémy nebo nedostatečné zabezpečení, což může způsobit ztrátu NFT nebo peněz,“ varuje František Vinopal.

Nesprávně ošetřená práva k podkladovému dílu mohou nakonec vést i ke ztrátě investice.

Letos nás čeká nejokázalejší výstava, jakou naše galerie zažila

PO ÚSPĚŠNÉM LOŇSKÉM ROCE POKRAČUJE GALERIE MAGNUS ART V CYKLU VÝSTAV ZE SOUKROMÝCH SBÍREK ČESKÝCH SBĚRATELŮ UMĚNÍ. OD MINULÉHO TÝDNE MOHOU ZÁJEMCI V PRAŽSKÉM SÍDLE J&T VIDĚT SOUKROMOU SBÍRKU JANA BEJŠOVCE, ALE I TU, KTEROU ZAČAL BUDOVAL PRO SVÉHO DNES DVANÁCTILETÉHO SYNA. „K VIDĚNÍ JSOU NAPŘÍKLAD DÍLA KAMILA LHOTÁKA, JANA ZRZAVÉHO, JOSEFA LADY, KRIŠTOFA KINTERY NEBO LUCIANA FREUDA,“ VYJME NOVÁVÁ VALÉRIE HORVÁTH, SPECIALISTKA Z J&T BANKY.

Jaký byl rok 2023 ve vaší galerii?

Bohatý. Celý rok jsme pokračovali v našem cyklu výstav ze soukromých sbírek českých sběratelů umění. Leden ještě patřil Vnitřním krajinám Pavla Brože, jehož sbírka úzce sleduje několik málo vybraných autorů. V galerii Magnus Art byla k vidění díla Daniela Pitína, Josefa Bolfa, Alexandra Tineie, Lubomíra Tylpta a Adama Štecha. Následovala výstava s názvem Jezdec, která představila průřez kroměřížskou sbírkou Josefa Maixnera. A v závěru roku jsme galerii naplnili kubistickým nábytkem a dalšími díly ze sbírky Zdeňka Ungráda, která k našemu potěšení zaznamenala rekordní návštěvnost.

J&T Banka vybuďovala kromě galerie i vlastní sbírku umění.

Jak už je obsáhlá a jaká díla v ní najdeme?

Sbírka Magnus Art má zcela specifické zaměření. Je založená výhradně na dílech laureátů Ceny Jindřicha Chaloupeckého, tedy ocenění pro mladé české umělce do 35 let, které se uděluje od roku 1990. Vytvořili jsme tak soubor děl skvěle ilustrujících vývoj mladého českého porevolučního umění. Sbírku jsme uzavřeli, když se uzavřely tři dekády udílení ceny s tím, že zahrnuje všechny laureáty kromě dvou, kteří nákup do sbírky buď odmítli, nebo se nám na něm nepodařilo domluvit. Ostatně i to ke sběratelství patří. V tuto chvíli tak zahrnuje 28 autorů a autorek, přičemž každý z nich je ve sbírce zastoupen jedním významným dílem nebo souborem děl. Kolekci jsme nicméně vždy budovali s vědomím, že takový soubor děl, který je hodnotný především jako doklad vývoje doby mimořádně významné pro českou společnost, by měl patřit české veřejnosti. Aktuálně proto jednáme o budoucnosti sbírky právě v tomto duchu.

Podle čeho jste díla do sbírky vybírali?

Všechna díla, která jsme do sbírky pořídili, vznikla buď v době, kdy daný umělec či umělkyně ocenění získal, nebo krátce před tím, a odrážejí tak tu část tvorby, kterou odborná porota ocenila. Bylo to pro nás důležité právě proto, abychom dokázali zachytit chronologický vývoj mladého českého umění.

Nedávno jste zahájili další výstavu, co je na ní k vidění?

S novou výstavou představujeme v galerii Magnus Art opět trochu jiný sběratelský přístup. Výstava Bejšovec & syn totiž, jak název napovídá, představuje nejen soukromou sbírku Jana Bejšovce, ale i tu, kterou začal budovat pro svého dnes dvanáctiletého syna Johana. V obou případech se jedná převážně o umění 20. a 21. století. Nechybí naprosto zásadní jména českých

dějin umění, jako jsou Kamil Lhoták, Jan Zrzavý, Josef Lada, František Muzika a ze současných umělců třeba Petr Nikl, Krištof Kintera nebo Evžen Šimera.

Co dalšího připravujete v nadcházejícím období?

Letos nás čeká ještě jedna výstava z cyklu soukromých sbírek. Jméno jejího majitele ještě neprozradím, naznačím ale, že to bude zřejmě nejspektakulárnější výstava, jakou naše galerie zažila. Když jsme při návštěvě sběratele prohlíželi jednotlivá díla, připadala jsem si, jako bych listovala učebnicí dějin umění – jedno ikonické dílo vedle druhého. Rozhodně je na co se těšit.

GALERIE MAGNUS ART

O GALERII

V Galerii Magnus Art si klademe za cíl představovat hodnotné sbírky, jejichž základem je české, ale také světové umění. Naším záměrem je podpora ambic zkušených i začínajících sběratelů. Máme za to, že se nejedná pouze o radost a koníček jednotlivců, ale také o důležitou součást fungování celého uměleckého světa.

ZAMĚŘENÍ: SBÍRKY SOUKROMÝCH SBĚRATELŮ

VSTUPNÉ: ZDARMA

OTEVÍRACÍ DOBA: PONDĚLÍ AŽ SOBOTA OD 12 DO 20 HODIN

GALERIE MAGNUS ART

ADRESA: Sokolovská 700/113a, Praha 8
E-MAIL: info@galeriemagnusart.cz

galeriemagnusart.cz

Dorotheum nabídne významná díla Jana Šafaříka, Maxe Haushofera a řady dalších

NEJVĚTŠÍ AUČNÍ DŮM VE STŘEDNÍ EVROPĚ ZAŽIL VLONI ÚSPĚŠNÝ ROK A I JEHO LETOŠNÍ AUČNÍ BUDOU NABITÉ BOHEMIKY. „V AUČNÍ OBRAZŮ 19. STOLETÍ, KTERÁ SE KONÁ 25. DUBNA, TO BUDE PŘEDEVŠÍM NÁDHERNÝ JAN ŠAFAŘÍK A JEHO VRCHOLNÁ MALBA ZACHYCUJÍCÍ RUŠNÝ PAŘÍŽSKÝ BULVÁR,“ ŘÍKÁ MICHAL ŠIMEK, ŘEDITEL PRAŽSKÉ REPREZENTAČNÍ KANCELÁŘE DOROTHEUM.

Jak úspěšný byl pro Dorotheum loňský rok?

Dosáhli jsme řady vynikajících prodejů, takže pro nás rok 2023 úspěšný byl. Nejdražší prodanou položkou byla žánrová malba tureckého malíře Osmana Hamdiho Beye, prodaná za 1,275 milionu eur. Za statisíce eur se prodávaly hlavně položky v aukcích současného umění, například objekt Lucia Fontany se prodal za 875 tisíc eur. Přes naši pražskou kancelář do Vídně zamířila rozměrná malba malíře Eugena von Blaase, která se prodala za fantastických 520 tisíc eur. Takže důvodů ke spokojenosti jsme měli mnoho.

Dorotheum pořádá ročně stovky aukcí v desítkách prodejních kategorií, od obrazů přes starožitné zbraně až po víno. Jaký z vami nabízených segmentů zažívá největší boom?

Boom není to správné slovo, protože se jedná o dlouhodobý trend, který poslední dobou výrazně akceleruje. Tím segmentem je poválečné a současné umění, ve kterém v posledních letech dosahujeme nejlepších výsledků a největších úspěchů. Kromě výsledků našich prestižních výběrových aukcí to potvrzuje i zařazení nových aukcí této kategorie do aukčního kalendáře. Velmi se daří těm, ve kterých jsou nabízeny předměty se zajímavou, jedinečnou proveniencí. Ať už to je Falco, nebo Sisi. Příběhy konkrétních osobností prostě lákají.

V Dorotheu působíte téměř 15 let. V čem se za tu dobu trh s uměním nejvíce změnil?

Hlavní změna je v tom, že umění přestalo být jen otázkou sběratelství a erudice, ale stalo se otázkou investice a prestiže. A to s sebou přineslo neuvěřitelný nárůst cen. Například Kupkův obraz, který se v roce 2021 prodal za čtvrt miliardy korun, se v roce 2004 neprodal ani za nějakých 12 milionů korun bez aukční provize dle tehdejšího kurzu. V té době bylo neuvěřitelné dát za obraz českého autora 12 milionů. Všem to tehdy přišlo moc.

Připravujete pro letošní rok nějaké novinky?

V letošním roce náš čeká hned několik termínů poradenských dnů, kdy přijedou do naší pražské kanceláře experti z Vídně. V plánu máme luxusní hodinky, klenoty, secesní umění, porcelán, obrazy 19. století a staré mistry. Jsem moc rád, že v našich nových reprezentačních prostorách na Václavském náměstí budeme moci představovat našim zákazníkům vybraná díla z našich vídeňských aukcí.

Jaké aukce připravujete v nadcházejícím období?

Jarní aukce jsou nabitě bohemiky, za což jsem velice rád. V aukci obrazů 19. století, která se koná 25. dubna, to bude především nádherný Jan

FOTO: HN – HONZA MUDRA

Šafaříka a jeho vrcholná malba zachycující rušný pařížský bulvár. Stejná aukce nabídne hned čtyři obrazy od profesora pražské krajinářské speciálky Maxe Haushofera, práci jeho žáka Ernsta Gustava Doerella a díla Augusta Piepenhagena a jeho dcery Charlotty. V květnové aukci nabídneme nádhernou malbu Mikuláše Medka z jedné zahraniční soukromé sbírky, která byla zapůjčena i na Medkově pražské retrospektivě v roce 2020.

DOROTHEUM

O GALERII

Dorotheum je největším aukčním domem ve střední Evropě. Jeho tradice sahá až do roku 1707, kdy bylo založeno římským císařem a českým králem Josefem I. V čele se čtyřmi aukčními týdny nabitými špičkovými pracemi klasické moderny i mezinárodní poválečné scény, starých mistrů a umění 19. století a celkem sedmi stovkami aukcí ročně patří Dorotheum k vedoucím evropským aukčním domům, v jejichž aukcích hojně prodávají i nakupují také zákazníci z Česka.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ DŮM

SPECIALIZACE: výtvarné umění, šperky, historická vozidla, design

POČTY VÝSTAVNÍCH/AUČNÍCH AKCÍ ROČNĚ: 700

PROVIZE OD NAVRHOVATELE/PRODÁVAJÍCÍHO: 9,6–22 %

PROVIZE OD DRAŽITELE/KUPUJÍCÍHO: 15–30 %

DOROTHEUM

DOROTHEUM GMBH & CO KG

ADRESA: Dorotheergasse 17,
1010 Wien

TELEFON: +43 1 515 600

E-MAIL: kundendienst@dorotheum.at

REPREZENTAČNÍ KANCELÁŘ

ADRESA: Václavské náměstí 19
110 00 Praha 1

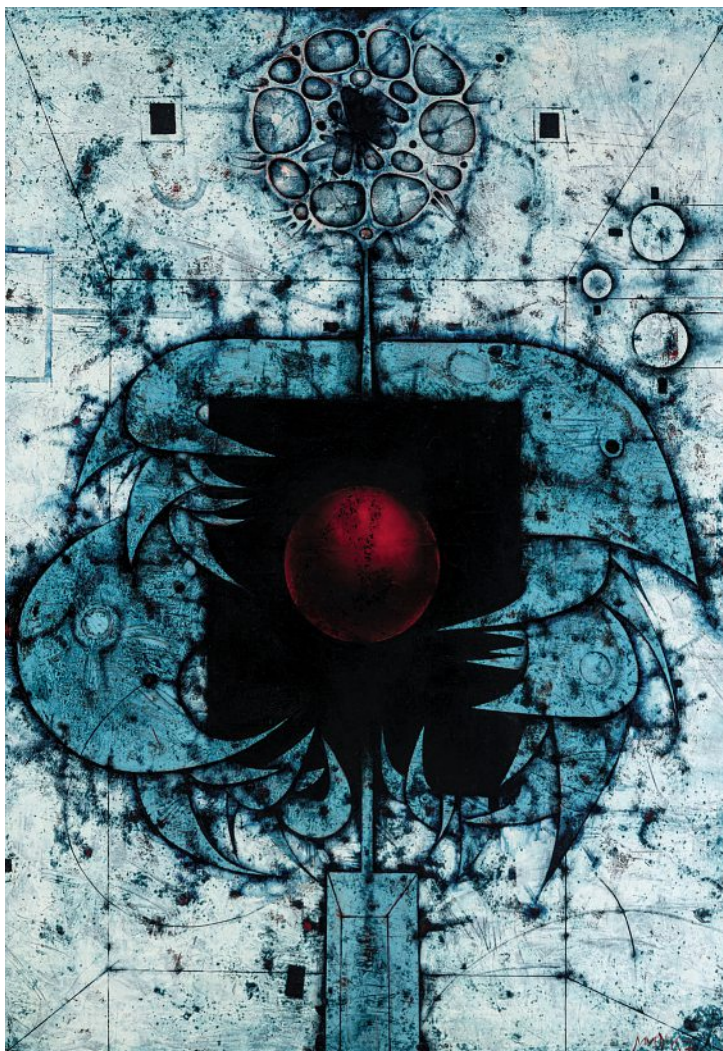
TELEFON: +420 224 222 001

E-MAIL: info@dorotheum.cz

www.dorotheum.com

DOROTHEUM

ZALOŽENO 1707

Mikuláš Medek (1926–1974), Živný anděl V (Zvěstování), 1971, olej a email na plátně, 170×120 cm,
odhadní cena 200 000–300 000 €

AUKCE SOUČASNÉ UMĚNÍ

květen 2024

Palais DOROTHEUM
Viedeň
www.dorotheum.com

Hamburk | Düsseldorf | Mnichov | Milán | Řím | Neapol | Londýn | Brusel | Praha | Paříž | Tel Aviv

Galerie Kodl chystá benefiční dražbu děl inspirovaných cyklem symfonických básní

MILAN GRYGAR, PETR NIKL, IVAN PINKAVA, JAKUB ROZTOČIL, IRA SVOBODOVÁ A DANIEL VLČEK. TITO UMĚLCI PŘIJALI NEOBVYKLOU VÝZVU A VYTVOŘILI ŠEST DĚL INSPIROVANÝCH CYKLEM SYMFONICKÝCH BÁSNÍ BEDŘICHA SMETANY MÁ VLAST, KTERÉ SE BUDOU DRAŽIT VE PROSPĚCH FESTIVALU PRAŽSKÉ JARO NA JARNÍ AUKCI V GALERII KODL.

„Co se týče samotné aukce, ta bude opět skvěle obsazena. Zájemci se mohou těšit třeba na tři úžasná plátna od Jakuba Schikanedera, několik olejů Václava Špály, Jana Zrzavého a Františka Tichého, galerijní velkoformátové dílo Emila Filly či krásnou poválečnou Toyen,“ říká Martin Kodl, majitel galerie.

Dařilo se vám v uplynulém roce tak, jak jste očekávali?

Loňský rok byl nad očekávání skvělý. Zájem ze strany kupujících je stále solidní a na vysoké úrovni. V loňském roce utratili sběratelé na sálových aukcích 1,4 miliardy korun, což je sice o 15 procent méně než v předloni, ale neznamená to, že by se český trh s uměním po letech růstu začal propadat. Výši obratu totiž nejvíce ovlivnily ceny za nejdražší obrazy. Zatímco v roce 2022 padl historický rekord českých aukcí ve výši 123,6 milionu korun za Staropražský motiv od Bohumila Kubišty, nejdražším obrazem minulého roku byl obraz Monte Carlo od Toyen, za který kupující zaplatil 64,8 milionu korun. Obě díla se prodala v Galerii Kodl a to mi činí velkou radost. Navíc na českých aukcích se nad hranici 30 milionů korun loni dostala jen dvě díla, kromě Monte Carla ještě druhá malba Puis, plus tard od Toyen, která se prodala na naší jarní aukci.

Sezonu jste zakončovali devadesátou, jubilejní aukcí. Jaký to je pocit, mít za sebou tolik úspěšných let?

Mám velký respekt před částkou třinácti miliard utržených za díla v uplynulých třiceti letech. Vzpomínám na stovky krásných prodaných obrazů, které se k nám už nikdy nevrátí a u nichž mi krvácelo srdce, protože bych si řadu z nich sám chtěl koupit do rodinné sbírky, ale to bohužel nejde. A mám také velký respekt k tomu, co jsme společně s naším týmem dokázali. A navíc vnitřní uspokojení z toho, že snad nedělám předkům, kteří mě učili, ostudu. Trápí mě snad jedině – dlouhé roky o mně všichni hovořili jako o mladém Kodlovi, ovšem to už bohužel dávno neplatí a mladí Kodlové jsou nyní mí synové a dcera.

Nejdražším vydraženým obrazem na vaší devadesáté aukci se stalo vzácné plátno malířky Toyen Monte Carlo. Jak se vám dílo podařilo získat?

Ve všech ohledech mimořádné plátno Monte Carlo považuji za velký objev v rané artificialistické tvorbě Toyen, protože bylo od svého vzniku uchováno v jediné soukromé sbírce. Bylo známé jenom ze zmínek a vystaveno pouze jedenkrát, bezprostředně po jeho dokončení v roce 1926, na společné výstavě Toyen a Jindřicha Štyrského v Galerii d'art contemporain. Prvním majitelem obrazu byl významný československý puristický architekt Jan Zázvorka starší, jenž jej získal přímo od Toyen. Od té doby byl uchovávan v jeho rodině, se kterou se dobře znal můj otec.

FOTO: ARCHIV GALERIE

Jak často se stává, že se na trhu objeví zapomenuté nebo dlouho nevystavované dílo jako třeba Monte Carlo?

V Česku k takovým objevům dochází poměrně často a do určité míry to je stále i dědictví komunistického režimu, kdy řada významných děl byla schoována nebo vyvezena do zahraničí a na dlouhá desetiletí v podstatě zapomenuta. Pro nás je to vzrušující bonus k naší práci a vzácná chvíle, ale zároveň to naši činnost komplikuje a prodlužuje. Protože ověřování pravosti je mnohem náročnější než na západ od nás, kde většina vyhledávaných umělců má kompletní soupisy děl. V každé naší aukci máme takových objevů několik. Přisuzuji to dopadu pradávnych kontaktů vycházejících ze sběratelských hodnot mého otce nebo dědy. Prostě tušíme, kde máme ty obrazy hledat.

Ročně vaším aukčním domem projdou tisíce mistrovských děl. Jaké dílo ve vás zanechalo nejsilnější emoce?

Takových příběhů mám opravdu mnoho. Zmíním ten první a vrátím se na počátek devadesátých let, kdy můj otec zařadil do naší aukce svůj obraz Emila Filly, takové půvabné malé zátišíčko, které koupil v roce 1988 za tehdy horentní sumu dvanáct tisíc korun. Vyvolávali jsme ho za opět horentní částku dvou set tisíc korun a prodal se za osm set tisíc korun. Nikdy nezapomenu na tátův šťastný výraz. Více než o peníze mu šlo o to, co dokázal přes všechna úskalí a vzdor radám, aby nekupoval takové obrazy. Že viděl dál než ostatní.

Trh s uměním zažívá po pandemických úspěšných letech ochlazení. V jakých segmentech ale poptávka rozhodně neklesá?

Standardně se v centru pozornosti kupujících drží česká moderna, neustále narůstá prodej poválečného umění. V našich aukcích se z obrazů vzniklých v poválečném období značně nadprůměrně prodávala díla Vlastimila Beneše, Zdeňka Buriana, Karla Černého, Richarda Fremunda, Josefa Jíry, Kamila Lhotáka, Josefa Lieslera, Mikuláše Medka, Ladislava Sutnara a Toyen. Na vzestupu je i za zájem o současnou tvorbu.

Platil i loni fenomén posledních let, že se aukci zúčastňují lidé, kteří přistupují k nákupu umění především jako k investici?

Tento motiv nezeslábl, jen investoři jsou mnohem vzdělanější a poučenější. Jejich nákupy se již spíše podobají sběratelství než investicím. Díky aukční platformě Artslimit, kterou řídí můj syn Matyáš, máme možnost sledovat neutuchající zájem nových zájemců. Přibývají však nejen investoři, ale také začínající sběratelé, kteří se chtějí obklopovat uměním. Dlouhá léta se snažíme přivádět lidi k umění, vysvětlovat, jak dokáže život zlepšit, prozářit. V současnosti zažíváme vzácné momenty. Celý život usiluji o to, aby české umění rezonovalo, a jsem rád, že se to daří.

V loňském roce jste pořádali letní výtvarný salon kromě Prahy také v Helsinkách. Chystáte se něco podobného i letos?

Letní výtvarný salon je výstava, kterou pořádá KodlContemporary. Platforma pro současné umění, již spoluzaložil můj syn Jakub s cílem dokázat, že sbírání umění nemusí být otázka sta tisíců a milionů a že se mu mohou věnovat i mladí lidé. Proto se letos rozhodl překonávat hranice nikoliv geograficky, ale demograficky. Po skončení výstavy v Galerii Kodl budou umělecká díla přemístěna do výstavního prostoru střední školy Park Lane, kde proběhne kromě vernisáže i několik workshopů pro studenty zaměřených na dějiny umění, rozvíjení kreativity, ale i investice do umění.

Co dalšího plánujete v nadcházejícím období?

Právě vrcholí již sedmá samostatná online aukce výtvarných děl pořádaná naším aukčním portálem Artslimit. Výjimečným zpestřením je zařazení exkluzivních sběratelských předmětů. Tradiční velká jarní aukce proběhne poslední květnovou nedělí a její součástí bude již tradičně charitativní dražba pro Centrum Paraple. Na jarní aukci chystáme navíc novinku, ze které máme velkou radost – pro festival Pražské jaro spolupřadáme benefiční dražbu šesti výjimečných děl, která vznikla na jeho přímou objednávku. Pražské jaro oslovilo šest renomovaných výtvarných umělců napříč generacemi s jedním společným zadáním vytvořit dílo inspirované cyklem symfonických básní Má vlast Bedřicha Smetany. Tuto neobvyklou výzvu přijali Milan Grygar, Petr Nikl, Ivan Pinkava, Jakub Roztočil, Ira Svobodová a Daniel Vlček. Vernisáž výstavy Pražské jaro Art Salon proběhne u příležitosti zahajovacího koncertu 12. května v Obecním domě. Dále pak budou díla vystavena po dobu konání koncertů festivalu v reprezentačních prostorách Obecního domu a Rudolfiny. Výtěžek této benefiční aukce bude věnován ve prospěch festivalu Pražské jaro na jeho další rozvoj.

GALERIE KODL

O GALERII

Galerie Kodl je aukční, prodejní a výstavní síň založená na více než stoleté rodinné sběratelské tradici. Zaměřuje se na nákup a prodej obrazů, kreseb, grafik a plastik českého výtvarného umění 19. a 20. století. Během roku pořádá tematické výstavy a Letní výtvarný salon. Zajišťuje také odborné konzultace, soudněznalecké posudky a expertizy, restaurování či rámování obrazů. Galerie si zakládá na záruce prodávajících uměleckých děl a na maximálně profesionálním přístupu. V čele špičkového týmu odborníků a historiků umění stojí současný vlastník, soudní znalec PhDr. Martin Kodl.

ZAMĚŘENÍ: AUKČNÍ, PRODEJNÍ A VÝSTAVNÍ SÍŇ

SPECIALIZACE: výtvarné umění

POČTY AUKCÍ ROČNĚ: 2

PROVIZE: 20 %

ROČNÍ OBROT: cca 770 mil. Kč

KODL
G A L E R I E

GALERIE KODL

ADRESA: Národní 7, 110 00 Praha 1

TELEFON: +420 251 512 728,
+420 602 117 440

E-MAIL: galerie@galeriekodl.cz

www.galeriekodl.cz

Inzerce

KODL
G A L E R I E

KODL - TRADICE OD ROKU 1885

AUKCE, TEDY KODL

Národní 7, Praha 1 • galerie@galeriekodl.cz
Tel.: +420 251 512 728, +420 602 117 440
www.galeriekodl.cz

KAREL ČERNÝ: TANEČNÍ ZAHRADĚ • olej na plátně, 1946, 114 x 140 cm
Vývolávací cena: 4 000 000 Kč, dosažená cena: 20 160 000 Kč

EK015602-2

EK014800-1

Aukce aukcí se postupně stala lídrem internetových dražeb

INTERNETOVÝ PORTÁL AUČE AUČÍ, JENŽ NABÍZÍ DÍLA PŘEVÁŽNĚ ČESKÝCH UMĚLCŮ OD 19. DO 21. STOLETÍ, LETOS OSLAVÍ TŘETÍ NAROZENINY. ÚSPĚŠNOST JEHO PRODEJŮ PŘESAHUJE DEVADESÁT PROCENT. „V LETOŠNÍM ROCE ABSOLVUJEME OPĚT ŠEST AUČÍ A JIŽ V TUTO CHVÍLI MÁME RADOST, ŽE SE ÚSPĚŠNĚ PLNÍ KVALITNÍMI VĚCMI,“ ŘÍKÁ GALERISTA JAKUB SLUKA.

Jak hodnotíte loňskou sezonu?

Velmi pozitivně, celkově jsme v šesti aukcích prodali přes 1700 obrazů, kreseb, plastik, fotografií, mincí a jiných uměleckých artefaktů. Úspěšnost prodeje dlouhodobě přesahuje devadesát procent. Pořádalo se nám několik mimořádných prodejů, za zmínku stojí prodej obrazu Jiřího Sopka „Leknýny“ v autorském rekordu. Těší nás i významný nárůst klientů, v současné době Aukce aukcí atakuje číslo čtyř tisíc dražitelů.

Máme radost, že v našich aukcích se stabilně zabydlela taková jména jako – Josef Šíma, Otakar Kubín, Georges Kars, Václav Radimský, Zdeněk Sklenář, Karel Černý, Olbram Zoubek nebo Zdeněk Burian, ale také současníci – Vladimír Kopecký, Jiří Sopko, Vladimír Kokolia, Josef Velčovský a další.

Osobně se specializujete na 20. století a současné umění.

Po jakých dílech z těchto kategorií je teď největší poptávka?

Již dlouhodobě po české moderně. Velký nárůst zaznamenala 90. léta, tradičně dobře jdou 60. a 70. léta. Na trhu je silná skupina investorů, kteří preferují mladé současné autory. Někteří sběratelé své sbírky diverzifikují.

Významnou součástí Aukce aukcí jsou také starožitnosti a umělecké artefakty. Jaký je o tento segment zájem?

Velký zájem je o jakýkoli atraktivní a kvalitní artefakt. Průměrné věci se všeobecně v aukcích prodávají špatně. Top sběratelé požadují špičkové předměty, tam poptávka výrazně převyšuje nabídku.

Na trhu s uměním se pohybujete řadu let. Jak moc ho změnil online aukce?

Internetové dražby zcela zásadně přepsaly pravidla trhu. Dnes již není problém prodat přes online aukci obraz v řádech milionů korun. Aukce aukcí minulý rok prodala kresbu na papíře od Josefa Šímy „Dvojité krajina“ téměř za čtyři miliony korun. Tento prodej nebyl ojedinělý.

Co dalšího připravujete v tomto roce? Na co se mohou zájemci o umění těšit?

Letos absolvujeme opět šest aukcí a již v tuto chvíli nás velmi těší, že se úspěšně plní kvalitními věcmi. Naším přáním je nabízet originální díla, která uspokojí i ty nejnáročnější sběratele. Velkou radost máme z mimořádného prodeje konstruktivisty Radoslava Kratiny nebo již zmíněného prodeje Jiřího Sopka. Aukce aukcí v tomto roce slaví třetí narozeniny a jsme rádi, že se pomalu, ale jistě stala lídrem internetových dražeb.

FOTO: ANETA ONDRAČKOVÁ

AUKCE AUČÍ

O GALERII

Aukce aukcí je internetový portál s kamennou výstavní síní na Malé Straně v Praze. Nabízí díla převážně českých umělců od 19. do 21. století. Dále se zaměřuje na prodej skla, plastik, porcelánu a starých zlatých mincí. Základem projektu je dlouholetá zkušenost s prodejem uměleckých děl a pečlivá příprava. Jakub Sluka už od roku 2012 provozuje Retro Gallery, která je známá díky úspěšným výstavám Zdeňka Buriana v Obecním domě, Kamila Lhotáka v Museu Kampa a řadě dalších.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ SÍŇ

SPECIALIZACE: výtvarné umění a starožitnosti, mince

POČTY AUČÍ ROČNĚ: 6

PROVIZE: 10 %

ROČNÍ OBRAT: přes 130 000 000 Kč

AUKCE AUČÍ

ADRESA: Maltézské náměstí 474/3, Praha 1

TELEFON: +420 601 344 355,
+420 602 200 928

E-MAIL: info@aukceaukci.cz

www.aukceaukci.cz

Aukční rekordy

Nabídněte nám do dubnové aukce obrazy, plastiky, zlaté mince a jiné starožitnosti.

Jiří Sopko
Lekniny
1 560 000 Kč

Jiří (Georg) Kars
Rozhovor (v lóži)
2 280 000 Kč

Aukce aukcí

Josef Šíma
Dvojitá krajina
3 720 000 Kč

Olbram Zoubek
Strážkyně vod
684 000 Kč

Adolf Born
Jižní Čechy
864 000 Kč

Otakar Kubín
V sadu
1 032 000 Kč

AUKCE = prodej nejvyšší nabídky.

Nabízíme:
profesionalitu,
zajištění odborných
posudků, restaurování,
nízkou provizi
z prodeje a odvoz
předmětů po celé ČR
zdarma.

Kamil Lhoták
Terč
3 000 000 Kč

www.aukceaukci.cz

Pro nezávazné ocenění nám pošlete fotografie předmětů na e-mail: info@aukceaukci.cz či na WhatsApp tel.: 601 344 355.

Aukce aukcí
Maltézské nám. 474/3, Praha 1, tramvajová zastávka Hellichova, Malostranské náměstí, parkování přímo před galerií.

EK015568-2

Vysoké zhodnocení lze očekávat od umělců z 80. let, zatím jsou stále dostupní

ZAJÍMAVÉ AUČNÍ REKORDY NEPŘINÁŠÍ JEN NOTORICKY ZNÁMÁ JMÉNA JAKO TOYEN NEBO FRANTIŠEK KUPKA. PROČ SBÍRAT ČESKÉ UMĚNÍ 80. LET A JAKÝCH VÝNOSŮ DOSAHUJE, VYSVĚTLUJE PAVLA KOSAŘ Z GALERIE ETCETERA ART, KTERÁ KROMĚ TALENTOVANÝCH TVŮRČŮ MLADÉ A STŘEDNÍ GENERACE PŘINÁŠÍ VÝSTAVY ŠPIČEK UMĚLECKÉ SCÉNY ZEJMÉNA Z 80. A 90 LET.

Aukcím se věnujete již devět let. Proč dle vaší zkušenosti nakupovat umění právě na nich?

Výhod je hned několik, a to jak pro zájemce o prodej svých děl, tak pro nakupující. Umělci mohou prodej v aukcích využít k propagaci své tvorby, pro milovníky umění začátečníky nebo investory je to příležitost, kdy mohou vybírat ze široké nabídky v krátkém čase a na jednom místě. V našem případě jde o pečlivě vybranou kolekci děl, která je konzultována s předními českými kurátory a znalci umění.

Na 27. dubna plánujete vaši již 18. aukci. Na jaká díla se mohou zájemci těšit?

Můžeme slíbit mimořádné položky galerijní hodnoty. Jde o díla etablovaných českých umělců a umělek, jako například Dalibora Chatrného, Jana Mertý, Jana Hendrycha, Aleny Kučerové, Jiřího Sopka, Zdeňka Palcra, Bohumíra Matala a mnoha dalších.

Kam by začínající sběratelé měli nasměřovat svou pozornost?

Jednoznačně k současnému umění. Nemusíte se totiž obávat problematiky padělků, nejste odkázáni na spolupráci se znalci, ale můžete vše konzultovat přímo se samotnými umělci. Doporučila bych se zaměřit na umění 80. let a blíže k současnosti, kde se skrývá nemalý potenciál. Důkazem může být samotná Etcetera. Díla, která jsme před deseti patnácti lety nakupovali, postupně a systematicky rostou na cenách. Příkladem jsou například primárním trhem dlouho opomíjená díla Margity Titlové, Vladimíra Mertý nebo Mariana Pally, která se v současné době těší velkému zájmu sběratelů i státních institucí.

Můžete uvést pár příkladů nebo zajímavých rekordů z aukcí právě umělců z 80. let?

Z tohoto období by měl zaznít například Tomáš Ruller, jehož fotografický cyklus se u nás vydražil za více než 900 tisíc korun a jeho instalace nazvaná Blankyt byla prodána za více než jeden milion korun. Za delikátní skulpturu Nohy sochařky Evy Kmentové nový majitel zaplatil v aukci 1,23 milionu korun. Rekordy padaly i u zmíněné Margity Titlové, Mileny Dopitové, Aleny Kučerové a dalších. Hodnota jejich děl ještě poroste, právě proto, že nejen odborná veřejnost je vnímá jako významné umělce v kontextu tuzemské výtvarné scény.

Jak vytipovat nejlepší nebo nejzajímavější umělce a díla, pokud chci začít budovat sbírku s investičním potenciálem?

Není to úplně jednoduché. Je třeba mít znalosti a orientovat se. V případě, že si kupec není jistý, měl by oslovit odborníka, který se na trhu s uměním dobře vyzná. Součástí naší práce v Etcetera Art jsou samo-

FOTO: KIVA

zřejmě i odborné konzultace, kdy se s klienty řeší nákup i prodej akvizic. Dokážeme jim odborně poradit a nasměřovat je. Stejně tak jsme schopni pomoci s případným prodejem větších sbírek nebo pozůstalostí.

Jste absolventkou prestižní New York University ve Spojených státech, kde jste se zaměřila na oblast oceňování umění a art byznysu. Jak byste srovnala tuzemský trh s tím americkým?

Odcházela jsem tam sice už s mnohaletou pracovní zkušeností z českého aukčního domu, ale fakt, že u nás doma je trh s uměním stále opomíjeným tématem a na vysokých školách se o něm nic nedozvíte, je škoda. Nejprve jsem prošla kurzem art business a pak se pustila do náročnějšího appraising art (oceňování umění). Přednášely nám světové špičky, respektive legendy ve svých oborech. Probírala se metodologie oceňování, aktuální témata, kauzy, soudní spory.

ETCETERA

O GALERII

Etcetera Art je galerie a aukční dům se zaměřením na prodej českého současného a poválečného umění. V pražské galerii představujeme pravidelný výstavní program. Aukce současného umění pořádáme dvakrát ročně. Příští, již osmnáctá aukce proběhne 27. 04. 2024 live u nás v galerii na Hradební a současně na online platformě LiveBid.cz..

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ DŮM A GALERIE

SPECIALIZACE: poválečné a současné umění
POČTY VÝSTAVNÍCH/AUČNÍCH AKCÍ ROČNĚ: 6/2
PROVIZE OD NAVRHOVATELE/PRODÁVJÍCÍHO: 18 %
PROVIZE OD DRAŽITELE/KUPUJÍCÍHO: 24 %

ETCETERAART

ETCETERA AUCTIONS S.R.O.

ADRESA: Hradební 3, 110 00 Praha 3
TELEFON: +420 773 511 799, +420 777 074 796
E-MAIL: info@etcetera-auctions.com

www.etcetera-auctions.com

ETCETERA 18
27. DUBNA 2024

POST-WAR &
CONTEMPORARY
ART AUCTION

ETCETERA ART
HRADEBNÍ 3 PHA

GALERIE PLATÝZ

O GALERII

Galerie Platýz, online aukční dům se spolehlivým zázemím kamenné galerie, se nachází v samotném centru Prahy, v Paláci Platýz. Zaměřuje se na výtvarné umění 19. - 21. stol., v online aukci pravidelně nabízí sběratelům to nejlepší z (převážně) české a slovenské malby, grafiky, fotografie, sochařství a sklářství. Spolupracuje se znalci v oboru, restaurátory i mnoha současnými výtvarníky, proto může poskytnout prodejčům i kupujícím kompletní odborný servis.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ DŮM A GALERIE

SPECIALIZACE A ZAMĚŘENÍ: výtvarné umění 19. - 21. stol.

POČET AUČNÍ/VÝSTAV ROČNĚ: 8

PROVIZE OD PRODÁVAJÍCÍHO: 15%

PROVIZE OD KUPUJÍCÍHO: 20%

Aukční
GALERIE PLATÝZ

GALERIE PLATÝZ S.R.O.

ADRESA: Palác Platýz, Národní 416/37, 110 00 Praha 1

TELEFON: +420 602 239 239, +420 257 328 547

E-MAIL: GALERIE@GALERIEPLATYZ.CZ

www.galerieplatyz.cz/aukce

Výjimečná ukázka Ladova nezpochybnitelného umění exkluzivně v aktuální aukci Galerie Platýz.

JOSEF LADA, JARO

kvaš/papír, rozměr 40,5 x 26,5 cm

Konec aukce: 9. 4. 2024

Vyvolávací cena: 350 000 Kč

Současně v nabídce díla Stanislava Kolíbala, Zdeňka Sklenáře, Jitky Válové, Josefa Istlera a mnoha dalších autorů.

EK014802-1

EK015567-2

Inzerce

Aktuálně.cz

CO JSOU

DEZ ROZDĚLENÍ
INFOR
MACE

PROČ A JAK SE ŠÍŘÍ

PROČ FUNGUJÍ

KDE SE ŠÍŘÍ

CELÝ SPECIÁL

EK015626

AUKCE VYBRANÝCH DĚL

25.4.2024

www.auctions-art.cz

Zdeněk Sýkora

Aukční síň Vltavín
Masarykovo nábřeží 36
Praha 1

Po - Pa 10-12 13-18
info@galerie-vltavin.cz
Tel: +420 739 071 594

PŘIJÍMÁME DÍLA DO AUKCÍ

PLÁNOVANÉ VÝSTAVY v Galerii Vltavín

KVĚTEN
Martin Mainer
Jan Švankmajer

ČERVEN
Jozef Dablár
Jiří Slíva

ZÁŘÍ
Roman Franta

Galerie Vltavín

Po - Pa 10-12 13-18
nabrezi@galerie-vltavin.cz
+420 604 215 296

NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA

STÁLE V OBRAZE

KLUB PŘÁTEL

Staňte se členem a buďte s námi umění nablízku po celý rok.
K zakoupení na www.ngprague.cz a na pokladnách NGP.

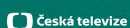

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA

Za podpory

Generální mediální partner

NGPRAGUE.CZ
Národní galerie Praha
@ngprague @

